

Z MĚČEK

KORONAVIROVÉ „PRÁZDNINY“ V DD:
Z DOMOVA NA DVŮR A ZPÁTKY

ZABALIT S SEBOU!

Ahoj Zámečata,
v době koro-
navirové jste
to v domo-
vech neměli
jednoduché. Od

šití roušek, dez-
fekcí a dodržování mnoha pravidel
až po hromadu domácích úkolů.
A vy jste to všechno zvládli. Ať už vy
sami, vychovatelé i ředitelé jste se
Zámečku svěřili, že to byl fakt zá-
hul, který jste ještě nikdy předtím
nezažili. Zároveň nám v domovech
pomáhali nejružnější organizace,
firmy a jednotlivci, kterým patří
naše obrovské DÍKY.

Tak konečně! Hodiny učení a ponor-
ku v děcáku přeruší letní prázdniny.
Ať už vás čekají nejružnější zážitky,
vaše rodiny, nové lásky, kamarádi
nebo brigády, přejeme vám, abyste
si letošní léto pořádně užili, protože
po tom bláznivci si to všichni zaslou-
žíme!

A kdybyste se náhodou během let-
ního večera nudili, bude vám dob-
rým partákem Zámeček. Tak si ho
nezapomeňte přibalit s sebou, ať už
máte namířeno kamkoliv.

Mějte se famfárově! Prázdninám
zdar, zdar, zdar!

Za celou redakci Zámečku vás
zdravíme.

Helmut, Flík, Franta, Naty, Ivča,
Jířa a

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

V Hodoníně snídali férově

V sobotu 9. května proběhla v našem dětském domově akce Fairtrade – Snídáme férově. Nejdříve se všechny děti seznámily s touto akcí, která probíhá po celém světě, formou promítané prezentace a doprovodným výkladem vychovatelek. Protože nám byly dodány některé produk-
ty, chtěli jsme je ochutnat.

Proto si každý namazal chléb s máslem a vybral si k tomu marmeládu. Tety nám uvařily čaj a smlsli jsme si i na čokoládě. Zatímco teta dělala buchty z banánů, které byly také v balíčku, my jsme si vymalovali omalovánky

a hráli kvarteto. To bylo také v darova-
ném propagačním balíčku. Každý z nás si odnesl sladkost i nějaký reklamní předmět. Společně jsme si pak povídali o tom, jak některé děti musí pracovat, což my naštěstí ne-
musíme.

Teta Jiřina Šmídová
DD Hodonín

Foto na titulní straně:

Dětský „koronaden“ v DD Vrbno pod Pradědem

Foto: Jan Vavřík, ředitel DD

Koronavirová online klubovna Správné pětky: Šílené challenge, hádanky i výhry

Během nouzového stavu jsme se i přes přísná opatření scházeli s našimi kamarády z DD Příbor, DD Fulnek, DD Čeladná, DD Melč, DD Lichnov, DD Liptál a DDŠ Býchory!

Neměli jsme roušky a dokonce jsme ani nemuseli řešit nařízené odstupy. V sedm večer jsme se sešli, pozdravili se a zadali si zajímavé úkoly. Navíc jsme si ještě potom povídali celý večer. A to všechno v naší online klubovně, kterou jsme si na Facebooku založili. Každý, kdo splnil fyzický úkol nebo vyřešil zásluhné zadání, odeslal video nebo fotku vedoucímu do messengeru. Nejlepšímu soutěžícímu jsme každý

den poslali poštou odměnu... Byla to sranda, třeba když bylo za úkol natočit videonávod, jak si umývat ruce nebo když jsme si měli sednout na židli, k zadní noze židle položit smotané ponožky a ty se snažit zvednout pusou. Tento úkol určitě vyzkoušejte i u vás v domově.

Bylo to skvělé, ale těšíme se, až se uvidíme doopravdy na letním táboře. Letos nás čeká návrat do (Českého) ráje.

Za děcka a tým vedoucích Správné pětky

Lukáš Kotlár

Ochutnávka

Zprávy z domovů

Bylo to podivné jaro, vy jste se ale nedali. Nudu zahnala třeba domovská olympiáda nebo výlety na kole. I holky o Velikonocích dostaly řádně na zadek. Zážitky své i vašich kamarádů z DD si teď můžete společně připomenout díky článkům a básničkám. Věřme, že celá tato koronavirová epizoda našich životů bude mít brzy šťastný konec, tak jako zvířecí pohádka v Zámečku.

celé
číslo

Rozhovor

Petr Havelka žil v domově i ústavu a teď si plní sen mnoha kluků – vozí se na popelářském autě. Tahle práce je ale pořádná dřina. V rozhovoru Zámečku se rozpovídal o své životní cestě. Proč skončil v ústavní péči? Z jakého důvodu se v dětství bál popelářů? Co rád dělá ve volném čase? Petr prozradil i to, jak mu pomohla Nadace Terezy Maxové dětem.

20-23

Začni správně

S řešením koronavirové krize přispěchala na pomoc společnost yourchance, která vyslala do terénu tým v rámci projektu Začni správně. Dobrovolníci rozdávali nejen roušky a dezinfekci. Mimochodem, znáte novou platformu Domovy sobě!? Ne? Tak po přečtení tohoto čísla Zámečku už jistě budete. Stejnomená skupina na Facebooku je užitečná především pro ředitele a vychovatele domovů.

od str.
34

ZÁMEČEK ROZVÁŽÍ FIRMA DHL EXPRESS

Samozřejmě zdarma! A co nám k tomu řekl generální ředitel firmy Luděk Drnec?

„Jsme rádi, že jsme se mohli zapojit mezi posly dobrých zpráv a dopravit dětem do dětských domovů jejich oblíbený časopis. Děti v domovech ani jejich tety a strejdové to v době nouzového stavu nemají jednoduché.“

A zároveň dodal, že DHL Express teď bude sponzorsky rozvážet Zámeček do dětských domovů pravidelně.

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda, vladislav.sobol@zamecek.net)

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Nadřa Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

Ladislav Rostaš (dříve DD Vysoká Pec)

Od tří let vyrůstal v dětském domově avše, čeho dosud dosáhl, je výsledkem jeho píle a velkých snů. Jeho talentu si všiml také zakladatel ArteFondu, herec a režisér Jiří Mádľ, který Láďu podpořil a slavnostně mu předal super foťák. Letos absolvuje studium oboru Zahradník, ale jeho láska k focení a fotografii jsou poslední léta silnější a silnější. Láďovým snem je mít svůj ateliér a fotit lidi. Na fotce s Jirkou Máďlem, více uvnitř čísla.

Adriana Kubalíková (DD Hranice)

Devatenáctiletá Adriana úspěšně ukončila čtyřletý studijní obor s maturitou na Obchodní akademii a VOŠ ve Valašském Meziříčí. Již nyní je přijata na dvě vysoké školy - na Mendelovu univerzitu v Brně (Management cestovního ruchu) a také na Slezskou univerzitu v Opavě (Cestovní ruch). Baví ji zpěv, zpívala ve sboru, od 9 let hraje na příčnou flétnu a také ji baví sport. Jejím snem je cestovat po světě a dělat práci, která ji baví.

Denisa Lehmannová (DD Horšovský Týn)

Osmnáctiletá Denisa právě opouští brány dětského domova, kde vyrůstala od mala. Před samotným odchodem se jí pomocí tet, paní ředitelky a koordinátorky Jany z projektu Začni správně podařilo zajistit bydlení a absolvovat pracovní pohovor na pozici ošetřovatelky. V dospěláckém životě přejeme Denise hodně sil!

Michal Silbereisen (dříve DD Liptál)

Devatenáctiletý Michal po odchodu z domova bydlel u kamaráda na severní Moravě. Chtěl se osamostatnit a žít v Praze, a to se mu podařilo. Bydlí v Domově na půl cesty Maják, pracuje jako závozník pro firmu KOMWAG a do práce musí vstávat ve tři ráno. Vystudoval obor malíř a rád by v tomto oboru našel brigádu. V Praze je šťastný a my mu i nadále držíme palce!

SOUTĚŽ koronavirových REPORTÉRŮ Zámečku

Vítěz 2. kola: Filip Schreiber, DD Hodonín

Odměny posíláme všem, kteří se zapojili:

Vanesa Horvátková, VÚ Janštejn
Adam a Eliška, DD Havířov
Natálie Ryšavá, DD Senožaty
Antonín Dubský, SDD Zbytiny-Koryto
Jan Žížka, DD Valašské Meziříčí
Irena Murgačová, DD Senožaty
Gabriela Mrázková, VÚ Janštejn
Jaroslav Mikyska, DD Vizovice
Sára, DD Hodonín

Mobil posíláme Filipovi
do DD Hodonín

Pokračujeme: 3. kolo!

Tentokrát nehrajeme o mobil, ale i tak se můžete těšit na hezké ceny

1. Napiš reportáž, co zajímavého se u vás dělo o prázdninách, třeba reportáž z tábora nebo společné dovolené. (Nepiš slohovou práci, ale zajímavý text, který by měl bavit i ostatní!)
2. K reportáži pošli i fotky (ty můžou udělat teta nebo strejda, ale do psaní ať ti moc nekecají, poznáme to...). Fotky vždy samostatně (jpg)!
3. Vše pošli **do 15. září** na adresu **redakce@zamecek.net**. Nezapomeň na jméno, věk a domov.

Za vtipnou bramboru čokoládové vajíčko

V našem domečku jsme měli soutěž o nejhezčí velikonoční bramboru. Potřebovali jsme k tomu špejle, plastelínu, fixy, bramboru, nůž, barevný papír, nůžky, podložku a lepidlo.

Při vyrábění jsme si říkali vtipy. Smáli jsme se u toho, jak brambory vypadají. Mohli jsme si vybrat, co chceme dělat, například ježka, dědu, kuchaře, člověka. Když jsme měli hotovo, tak jsme si podepsali papír a na papír položili bramboru.

Potom jsme měli vyhodnocení. Vyhráli jsme všichni! A dostali jsme čokoládové vajíčko. Potom jsme si kreslili (jenom ti, co chtěli) a pak jsme si to vajíčko snědli. Pochutnali jsme si. Mňam!

Adam (13) a Eliška (11)
DD Havířov

Pekárna Adélka aneb Voňavá práce

Vanesa Horvátková (17)

VÚ Janštejn

My jsme holky jedlíci,
s chutí jdeme ke krabici.
Krabice je plná housek,
uloupnem si jenom kousek.

To nám chutná, a to moc!
Zůstanem tu na pomoc.
Práce je to důležitá,
pekárna je pracovitá.

V Adélce je spousta jídla,
dali nám i větrníka.
Spapali jsme toho moc,
bříško volá o pomoc.
Hodně se nám naplnilo,
už víc nechcem!
Toho bylo!!!

Byli jsme tu hodně rádi,
pamatujte kamarádi.

VÚ Janštejn

Nudu zahnala olympiáda i pozdravy seniorům

DD Hodonín

I kdybychom moc chtěli, stále nemůžeme jít na samostatnou vycházku, ale to není taková hrůza. Vždyť naše tety a naši strejdivé dělají první poslední, abychom se nenudili.

Třeba nedávno se naše 1. rodinka proměnila v keramickou dílnu, kdy jsme mysleli na naše sousedy z domova na Jarošce, vyrobili jsme jim keramická sluníčka, která jsme jim darovali.

V karanténě se najde čas i na sport. Jediná cesta k tomu, abychom se podívali ven, je výlet na kolech. A tak se většina dětí stává cyklisty a vyráží s rouškami na projížďku.

Nejen kolo je však náš jediný dopravní prostředek. Strejda ředitel nám pořídil nové kolo-běžky, na kterých jsme už začali také vyrážet do okolí.

OLYMPIÁDA A JARNÍ RADOVÁNKY

I když jsou olympijské hry zatím v nedohlednu, na naší zahradě jsme si sami připravili malé soutěže. Hod na koš, kop na bránu nebo třeba závod na koloběžkách. Zúčastnili jsme se všichni. Třešničkou na dortu byla opičí dráha, kterou otestoval strejda z druhé rodiny a teta z první rodinky. Musím uznat, že jejich výkony byly přímo olympijské.

Velikonoce jsme také jak se patří oslavili. Kluci vyrazili s pomlázkou po domově a po obědě se po naší zahradě proběhl velikonoční zajiček a poztrácel čokoládová vajíčka. Všechna vajíčka jsme našli včas, než se roztopila na sluníčku.

Také čarodějnice jsme si užili na naší zahradě. Oblékli jsme se do kostýmů, my starší jsme menším dětem vymysleli soutěžní úkoly. Za splnění úkolu dostaly sladkou odměnu. Překvapením pro nás byly čarodějnické prsty. Nakonec jsme si opekli špekáčky. Mně jedinému spadl špekáček do krbu. No to je tak, když jsem nedával pozor.

Také jsme se rozhodli zapojit se do projektu „Úsměv do schránky“. Napsali jsme pozdravy na pohledy a ty jsme poslali babičkám a dědečkům do domova důchodců, abychom jim udělali radost.

Ať už bude tato situace trvat jakkoliv dlouho, slovo „nuda“ náš domov rozhodně nezná.

Filip Schreiber (16)

DD Hodonín

Boží milosti

Velikonoce

Pomlázka

Příprava do školy

Úsměvy do schránky

Podivné jaro

Antonín Dubský (16)
SDD Zbytiny-Koryto

Když je první jarní den,
sluneční paprsky
mě lákají ven,
sice ještě v županu
hnedka rychle vyběhnu.

Holky aby neuschly
líbají se na pusy
teta na ně volá:
„Pojďte zpět,
a s sebou vemte květ.“

Corona nás postihla
spadla na nás klec,
že nemůžeme do školy,
to je přeci jasná věc.
Co teď dělat doma máme?
V takovém počtu
dům zbouráme.

Hrabe nám jen maličko
ponorku schováme pod
tričko.
Věnujeme se každý své
činnosti, máme toho dosti
hudba, sport s troškou
školy, to nikomu neuškodí.

Já si vybral vaření
ségra zase žehlení,
k tomu sladké trošičku
dáme na to mašličku.

Ohradu velkou máme
ovečky do ní brzy dáme
je to dobrá věc
na podzim zařízneme plec.

Tak to na jaře má být,
v této situaci musíme žít.

Korojaro zaskočilo celý svět. My jsme se ale nedali

Tety vytáhly prostěradla a začali jsme šít roušky. Kdo uměl stříhat, tak stříhal, velké holky žehlily a tety šily. Zvládli jsme ušít roušky pro celý dětský domov.

Doba koronavirová je zlá, nudná a děsně dlouhá. Z nudy a ponorky jsme už doslova lezli po střechách, a tak pro nás kamarádi Hanka, Domča a Lukáš vymysleli hru na šipkovanou. Zdá se vám to jako hra pro malé děti? Ale zkuste jít kus cesty se zavázanýma očima a rouškou na puse. Nebo schválně: Víte, které je nejhlubší místo na světě? Nevíte? To já taky ne. Najít klíč k pokladu nebylo vůbec jednoduché a nebýt tety, tak by nevyhrál nikdo. Díky její radě jsme nakonec vyhráli všichni.

NEJDŘÍV PRÁCE, POTOM ZÁBAVA

Jaro je také ve znamení úklidu, a když školy nefungují, vzali jsme akci Čistá Vysočina do vlastních rukou. Tedy do pytlů. Svátek práce jsme

oslavili prací a uklidili odpadky kolem cest.

Také jsme tu měli oslavu. Na zahradě dva oslavence a tři dorty, pěkná muzika a spousta legrace. Házeli jsme do basketbalového koše, skákali na trampolíně a hlavně jedli dorty.

Když to jde, tak jedeme s tetama na výlet do přírody na kolech na čerstvý vzduch. To je taky taková oslava.

Doba koronavirová je zlá, nudná a děsně dlouhá, ale díky ní nám došlo, že nám škola vlastně chybí. Už se tam těšíme. A taky jsme si uvědomili, že svět není jen náš Dětský domov Senožaty.

Natálie Ryšavá (13), DD Senožaty

Tatar vs. vařečka.

Holky dostaly na zadek, odplata jim nevyšla

Na akce kvůli koronavirové pandemii jezdit ani chodit nemůžeme, abychom se nenakazili. I tak byly zajímavé Velikonoce. Den začal jako vždy – snídání. Ale ještě než jsme šli na snídání, tak jsme s klukama šli pro tatary, vyšlehali paní vychovatelky a pak už jsme šli na holky. Utíkali jsme do třetí skupiny (třetí skupina je patro nad náma).

Tak jsme tam s klukama běželi vyšlehat konečně ty holky. Samozřejmě holky nám utíkaly, schovávaly se na záchod, do vany... Ale stejně jsme je dostali!

Ale pak tu byla Terka a Sofie, ty ještě spaly. Původní plán byl hodit je do studené vody, ale to jsme neudělali. Vzali jsme tatary a vyšlehali

je, když ještě spaly. Ale bylo jim to jedno, takže nic moc...

Tak pak jsme šli vyšlehat paní kuchařku. Odříkali jsme básničku a dostali sladkou odměnu. Pak jsme šli do 2. skupiny, to je o barák vedle, vyšlehat Elišku. Ta skákala a řvala o pomoc, tak jsme byli hodní a nechali ji. Potom nás chtěly vyšlehat holky, ale neměly čím, tak na nás vzaly vařečku, ale nemohly nás chytit. Tak se na to vyprdlý, šly si hrát a my kluci jsme byli v pohodě...

Podle mě super Velikonoce!

Jan Žižka (14)
DD Valašské Meziříčí

Holčičí karanténa: filmy, drby i učení

Jaro je krásné období. Takové pohodové. Jak jsem prožívala jaro já? To se všechno dozvíte. Dejte si čaj, udělejte si pohodlíčko.

Když jsem přijela z domu na dětský domov, čekala mě čtrnáctidenní karanténa. Byla jsem tam dva dny sama. Po nocích jsem se strašně bála, ale měla jsem klid jako na dovolené. V úterý přijely tři holky, tak jsem byla ráda. Měla jsem se s kým zasmát, povídaly jsme si o tom, jaké to bylo doma. Ven nás vypouštěli 3x denně jen před dveře a pak hned nazpátek, ale nic nám nechybělo. Měly jsme se super a takhle jsme se víc sblížily a do teďka jsme spolu každý den.

Byla jsem tam 17 dní, ale utíkalo nám to. Denně jsme zkontrolovaly maximálně 5 filmů a k tomu seriály. Samozřejmě jsme se i učily.

Konečně přišel poslední den karantény. Uklízely jsme, balily si věci a docela jsme se těšily na svou rodinku. Hodně mi chyběli sourozenci. Byla středa, krásné počasí, a my jsme mohly konečně na svou skupinu. I oni se na nás těšili – aspoň to tak vypadalo.

Když jsme došly nahoru, jediné, co jsem slyšela, bylo že Irena si má uklidit pokoj... Takové hezké přivítání.

Tohle jaro je prostě nejlepší. Jezdíme na výlety. Skoro každý druhý den jezdím na kole. Třeba teď nedávno jsme ujeli 27 kilometrů. A taky doufám, že jste si jaro užili stejně jako já v karanténě.

Je 11 hodin večer a já pádím na kutě, tak vám přeji krásný zbytek jara a dobrou noc... Dělán si sranda, hlavně vám přeju pevné zdraví.

Pijte hodně čaje a nechodte moc ven. A když jo, tak noste roušku. Jak se říká: Moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě.

Irena Murgačová (17)
DD Senožaty

(Venku už našťestí roušky nosit nemusíme, takže hurá na čerstvý vzduch! pozn. red.)

Video mělo úspěch, druhý pokus ne. Z kola zbyly tři kusy

Při jednom krásném dni na jaře jsme si v neděli vyjeli na kola. Každopádně jsme vzali roušku, kdybychom někoho potkali.

Jeli jsme i s jedním začátečníkem a myslel jsem, že nás bude zdržovat, ale nezdržoval, uměl to úplně hezky. To jsem si ani nemyslel, že celou tu jízdu dá, ale dal.

Nejvíc se mi líbilo jet z kopce v lese, zatáčky a hlavně roviny. Při naší cestě jsme narazili na překážku. Nebyla to obyčejná překážka, ale potok. Vyzuli jsme si boty a ponožky a šli jsme hlavně převézt kola na druhý břeh potoka. Voda byla opravdu ledová. Přešli jsme potok, obuli ponožky a boty a jeli jsme dál po naší dlouhé cestě.

Před námi byl obrovský kopec, tak jsme ho museli vyšlapat a dojeli jsme na přírodní skokánky v lese. Našel jsem tam dobré místo, které jsem si moc oblíbil, a kamarád mě natočil při skoku, který jsem zveřejnil a video mělo 108 zhlédnutí.

DRUHÉ KOLO

Další den jsme tam jeli znovu, ale můj oblíbený skokánek byl zničený a byla tam obrovská rampa, kterou by určitě nikdo nedal. Tak jsem jel na jiný skokánek a při pátém nebo šestém skoku se mi kolo zlomilo na tři kusy... Nechali jsme ho tam a večer jsme pro kolo jeli autem. Kolo je úplně na šrot, už na něm nejezdím. Dali jsme ho do sběru. Mám teď skoro nové kolo, lepší než tamto, dá se na něm hodně dobře skákat.

I když nemůžu chodit do školy nebo se nevidíme s kamarády a přáteli, tak jsme aspoň vyjeli na tenhle super výlet.

Jaroslav Mikyska (14)
DD Vizovice

Náš výlet do Řasné

Venku bylo hezky, tak se teta Šeniglová rozhodla, že nás vezme k sobě, a že se půjdeme projít s jejím psem.

Tak jsme vyjely. Byl to moc hezký zážitek. Teta má moc velkého a krásného psa. Tak jsme se šly teda projít, velké kolečko! Jak jsme se vrátily, tak nám teta dala buchty a udělala kafe.

Cestou zpět jsme zastavily u rybníku. Bylo to moc hezké.

Moc tetě děkuji i za Terku, že nás vzala. Aspoň máme víc hezkých společných chvil.

Gabriela Mrázková (14)
VÚ Janštejn

Liška a vlk

Je tu další zimní noc. Vše utichlo a krajinou zářil měsíc v úplňku. Padající vločky naplňují okolí sněhovou pokrývkou, vše se zdá být v pořádku, avšak v údolí se rozlehne volání o pomoc.

Je to vyděšené vlčí mládě. Nejspíš bylo příliš zvědavé a ztratilo svou smečku. Asi ani netuší, kolik hladových predátorů ho právě zaslechlo. Zpovzdálí právě malé vlče sledují dvě zářivé oči. Vlče je však příliš vysílené, aby se dalo na útěk. Padá do studeného sněhu a připravuje se na nejhorší. Do světla měsíce zahlédne obrys jakéhosi tvora a hrůzou se rozklepe a modlí se, ať už to má za sebou. Čeká na to, až mu tvor zasadí smrtelnou ránu... Ale nic se neděje. Jen oči toho zvířete vlče sledují.

SETKÁNÍ

Za chvíli se k vlčeti přiblíží a jemně ho uchopí za kožíšek na zádech a s mládětem v tlamě se rozběhne někam do hloubi lesa. Malé vlče už dlouho v tomto chladném počasí nevydrží... Je zvyklé na teplo u své maminky. Tvor ho jemně nese, zastaví a pokládá jej na zem. Poté zamíří do své nory.

Mládě netuší, zda tomu neznámému zachránce může věřit, ale má snad na výběr? Vydává se do temné nory za neznámým tvorem po stopách. Přitulí se k jeho teplému kožichu a ihned usíná. Probouzejí jej až paprsky zimního slunce, které rozzařuje bílý sníh. Konečně zahlédlo svého zachránce.

Vedle lišáka spal a poklidně se zahříval. Bůh ví, proč bezmocné mládě nezabil. Možná mu ho bylo líto.

Oči lišáka se otevřely a znovu se dívaly na malého vlka. Vlče zakňouralo, mělo hlad. Lišák vyběhl z nory a vydal se na lov. Vrátil se asi za hodinu a v tlamě nesl zajíce. Položil ho před vlče a nechal ho, ať se nasytí.

POCTIVÝ TRÉNINK

Týdny plynuly a sněhová pokrývka zmizela. Na zemi se začala prodírat první kvítka a slunce již zahříválo zmrzlou krajinu, přicházelo jaro. Z nory vykoul malý čumáček. Vlčeti se jako zázrakem podařilo přežít zimu. Na svého nového opatrovníka si velice

rychle zvyklo a nyní se nemohlo už dočkat, až se vydá na svůj první lov.

Kožíšek mladé vlčice zůstal jako čerstvě napadlý sníh. Poskakovala za lišákem, objevovala nové zajímavé věci. Už to nebylo to podvyživené mládě, které tehdy našel. První lovecké úspěchy nebyly nic moc, sem tam chytla nějakého toho brouka, ale to bylo vše. Myši byly na ni moc rychlé a zajíci zatím příliš velcí.

Lišák však oceňoval její snahu a trpělivě ji trénoval, až do doby, kdy jí lov šel úžasně. Naučil ji, co může a co naopak nemůže lovit, která zvířata jsou nebezpečná, jakým místům se vyhnout a dal jí spoustu dalších důležitých rad do života. Brzy se z vlčete stala silná vlčice, dokázala se o sebe sama postarat, a to stále zůstávala se svým zachránce.

VOLÁNÍ RODU

Když jednoho dne vyrazila na lov, zaslechla mohutné vytí. Přitahovalo ji a nedokázala odolat nutkání podívat se, kdo tento zvuk vydává. Opatrně se blížila k místu, odkud zvuk přicházel. Na nedalekém kopci spatřila něco, co se až příliš podobalo jí samotné.

Mohutný nahnědlý vlk svolával svou smečku... Nikdy předtím je tady neviděla. Nejspíš sem putují za potravou. Zvědavost byla silnější než její strach a tichounce se vydala po jejich stopách, které ji zavedly až před stádo velkých silných bizonů.

Chvíli vyčkávala a myslela si, že je ztratila, ale z houští se vyřítilo několik vlků a zamířili ke stádu. To se v jejich překvapení dalo na útěk. Snažili se oddálit od stáda staršího jedince, a povedlo se. Vrhli se na něj nejsilnější jedinci. Ostatní bizona obklíčili, aby se nepokusil utéct. Po náročném boji pak bizon upadl k zemi, kde již neměl šanci proti ostrým vlčím tesákům.

Bílá vlčice jen sledovala celou událost. Toužila taky po takové smečce. Nemusela by pak lovit jen malé tvory, ale mohla by si troufnout i na silná ob-

rovská zvířata. S trochou lítosti se oddálila a vydala se zpět. Přece jen musí najít něco k snědku.

Když se k večeru vracela, čekal na ni lišák před norou. Přísně se na ni zadíval, byl naštvaný, že porušila jeho zákaz. A když slyšel o vlčí smečce, nebyl z toho zrovna nadšený. Vlčice se příkrčila a vydala se rovnou spát.

LOUČENÍ

Lišák zůstal sedět v noci před norou a pozoroval hvězdy. Věděl, že by ji měl nechat jít, ale nechtěl zůstat sám... Takto byl spokojený a nic mu nechybělo. Lehký vánek česal jeho hebkou srst a pomalu odváhl i zlé myšlenky. Lehl si vedle vlčice a během chvilky ho unášely vlny spánku.

K ránu se již počasí změnilo. Kapičky deště začaly bubnovat na listy stromů. Okolí se ponořilo do husté mlhy. V takových dnech jsme jen lenošili a i dnes byla atmosféra poněkud napjatá. Vlčice byla posedlá touhou po smečce. A ani dlouhý rozhovor ji nepřesvědčil, aby zůstala....

Vyběhla z nory do chladného rána a deštivého dne. V dálce se ozývalo vytí, něco ji naznačovalo, že vysněnou smečku brzy najde. Lišák věděl, že vydat se za ní nebude nic platné. Musí se sama rozhodnout, co je pro ni správné. Smutek v srdci ho znovu ukoľbal ke spánku naplněného nočními můrami.

Život šel dál a osamělý lišák bloudil krajinou. Stále ho provázel smutek a zklamání. Vlčici už neviděl dlouhou dobu, jen sníl dopadající na jeho kožíšek mu připomínal den, kdy ji spatřil. V dálce zaslechl pohyb, nevěděl, jestli se mu to nezdálo, nebo zda to bylo skutečné. Jeho instinkty mu říkaly, ať se jde někam schovat.

ZÁCHRANA

V zimě to bylo poměrně náročné a tak zamířil k domovu. Byl již téměř na místě, když někde blízko zaznělo známé vytí. Zaváhal, ovšem touha vědět, jak se daří jeho oblíbenkyni, byla příliš velká. S provinilým pocitem chtěl za zvukem a v tom zaslechl výstřel. Tento zvuk lišák znal až příliš

moc dobře. Slyšel ho přesně před tím, než zemřel jeho bratr.

S narůstající hrůzou se rozběhl tam, kde ještě zaslechl hluk. Sněžení zhoustlo a lišák téměř neviděl na krok. Doufal že předtuchy nebudou naplněny. Chlad byl stále silnější, kvůli špatné viditelnosti málem zakopl o mrtvou zvěř.

Nebyl to vlk. Jednalo se o starého jeleního samce. V tom případě ale lidé nebudou daleko, musí rychle pryč než... Výstřel... Střela ho zasáhla do zadní tlapy, smysly byly omráčeny bolestí, bezmocně padal do sněhu a slyšel přicházet dvounohé lidi.

Kdy ukončí jeho život... Aúúú... Vlci! Nečekaný útok vlků je zaskočil. Nestihli ani zamířit, byli pouze dva. Proti celé smečce neměli šanci, obzvláště jeden z vlků byl velký a silný. Bílá vlčice se vrhla na vyděšené lovce a celá smečka ji následovala.

Lišák vstal a bílý sníl se zbarvil rudou barvou. S pomocí vlčice dokulhal až noře, ani jeden vlk si netroufl na něj zaútočit. Vlčice si lehla vedle něj a zahřívala bolavé, zmrzlé liščí tělo.

Když se rozednívalo, přišla k jednomu silnějšímu vlku, který již dlouho usiloval být alfa vlkem. Předala mu svou roli a sama dobrovolně ze smečky odešla. Vlci opustily okolí nory.

To rozhodnutí pro vlčici nebylo jednoduché, ale nedokázala by se postarat o zraněného přítele a zároveň o hladovou smečku. Nelitovala svého rozhodnutí. Pochopila, jak moc jí na něm záleží.

Sára, DD Hodonín

Petr Havelka (dříve VÚ Husův domov Dvůr Králové nad Labem):

Být popelářem mě baví, jako malý jsem z nich ale měl strach

Devatenáctiletý Petr Havelka udělal v životě velký krok kupředu. Má v Praze bydlení, práci a ve volném čase hraje na kytaru a zpívá. Vyrůstal s rodinou v Praze do svých 12 let, dostal se do pražského Dětského domova RADOST a po čtyřech letech pobýval ve výchovném ústavu ve Dvoře Králové nad Labem. V dospělosti se vrátil do Prahy, bydlí v Domově na půl cesty Maják a díky Nadaci Terezy Maxové dětem získal práci, ve které je šťastný. Jaké životní vzpomínky se Petrovi hlavou honí ranní cestou na popelářském autě společnosti AVE?

Do svých 12 let jsi vyrůstal s rodinou v Praze. Co se změnilo?

Když nám v dětství umřel taťka, mamka si našla přítele a s ním měla nevlastního brácha

Daniela. Poté začala dělat všechno proto, aby se mě zbavila. Nedávala mi najíst, zamykala mě v pokoji, všechno vyřešila až sociálka. V děcáku to pro mě bylo určitě lepší. Nebydlel

jsem sice se svojí matkou, ale nezažíval jsem pak to, co jsem zažil v minulosti. Kromě nevlastního bráchy mám ještě mladší ségru Elišku, která žije dodnes s mamkou a v domově nikdy nebyla. Než jsem se dostal do děcáku, byl jsem ještě dva měsíce v psychiatrické léčebně v Lounech, odkud si mě mamka poté vzala domů. Uplynuly tři měsíce, poté jsem musel do diagnostického ústavu v Krči a čekal jsem na místo v Dětském domově Radost.

Jaké byly začátky v děcáku?

Když jsem tam skončil, hodně těžko jsem se s tím vyrovnával. Nemohl jsem spát, měl jsem noční můry. I když jsem usnul, pětkrát za noc jsem se budil. Bylo to pro mě hodně těžké, takhle to trvalo asi dva měsíce, než jsem si zvykl. Trvalo mi, než jsem na to všechno zapomněl, ale stejně jsem na to nikdy nezapomněl úplně, i když jsem se snažil.

UMĚLECKÉ ÚSPĚCHY

Prozradil jsi mi, že jsi na Nejmilejším koncertě s kytarou a zpěvem jednou obsadil druhé místo...

Od 12 let hraju na kytaru a zpívám. V Dětském domově Radost jsem i chodil zpívat do sboru. Až jsem se naučil na kytaru, přihlásili mě na Nejmilejší koncert v Sázavě, kde jsem skončil na druhém místě a postoupil jsem do Plzně. Podruhé jsem byl v Nymburku a tam jsem už pak nepostoupil, což mě mrzelo. Pak jsem měl ještě jedno vystoupení, to bylo v areálu městského úřadu Prahy 15. Zpívám a hraju na kytaru dodnes.

DO DVORA KRÁLOVÉ

Do svých 19 jsi pak byl ve výchovném ústavu ve Dvoře Králové nad Labem.

V rámci projektu To dáš! pomáhá Nadace Terezy Maxové dětem z dětských domovů a pěstounských rodin při hledání práce

Tam jsem se dostal ve svých šestnácti, protože jsem byl agresivní a dělal hodně věcí špatně. Dokončil jsem tam dvouletý obor kuchař na praktické škole. Než jsem odtud odešel, sehnali mi bydlení v Domově na půl cesty Maják v Praze, kam jsem se chtěl vrátit, protože jsem se tam narodil. Nebyl to výchovný ústav, byl to spíš takový léčebný ústav...

Doma to měl Petr těžké. Matka mu nedávala najíst nebo ho zamykala v pokoji. V Dětském domově Radost se mu život změnil k lepšímu.

Petrova maminka na návštěvě v dětském domově. Petr byl zamlklý. Jen si s mamkou řekli, co děláš a jak se mají sourozenci...

JAK POMOHLA NADACE

Dnes jsi ale mnohem dál, nemyslíš?

Myslím si, že jsem udělal fakt velký krok dopředu. Bydlím sám, dokážu se o sebe postarat a chodím každý den do práce. Sehnat práci v AVE mi pomohla Nadace Terezy Maxové dětem. Přišel jsem k nim na pohovor, pomohli mi připravit životopis a díky nim jsem dnes popelářem a mám práci, která mě živí.

Být popelářem je dětský sen hodně kluků...

Napadlo tě, že bys někdy měl takovou práci?

Normálního člověka takové povolání asi dobrovolně ani nenapadne, mě dřív taky ne. V práci mi kolegové říkali, že jim vždycky někdo tuto práci doporučil. Pražské služby jsem znal, ale o možnosti jít pracovat k AVE CZ jsem nejdřív nevěděl, slyšel jsem to v Nadaci Terezy Maxové dětem poprvé.

Když jsem byl malý, z popelářů jsem měl strašný strach, protože když mi bylo osm let, chodil jsem kolem rybníka, nedaleko něž jsem s rodinou bydlel. Tam měli popeláři pauzy a jak viděli, že jsem malej, tak mě strašili, že mě hodí dozadu do té drtičky. To jsem se fakt bál a utíkal domů za bránu. U toho rybníčku se scházeli i feťáci, ti popeláři tam odpočívali, tehdy mě hrozně vyděsili. Pamatuji si jejich oranžová auta. Dnes vím, že jsou popeláři v pohodě...

KOLIK VYDĚLÁ POPELÁŘ?

Musíš určitě vstávat brzo, podařilo se ti už zaspát?

Vstávám už o půl čtvrté ráno. O půl páté mi jede autobus a cesta do práce trvá hodinu. Už jsem dvakrát zaspal a náš vedoucí nebyl naštvaný, ale vyčetl mi to. Když jsem zaspal poprvé, tak jsem byl hodně sprostý... naštvalo mě to. Navíc jsem ve zkušební době. Máme povolené dvě absence, pak tě můžou vyhodit. Nejsou tak přísní, ale pokud někdo nechodí třeba týden v kuse, tak to pak vedoucí zvedne telefon a máte padáka. V dubnu jsem zaspal dvakrát, ale v květnu ani jednou.

Je tvoje práce hodně náročná?

Je to hodně náročné. Děláme 12 dní v kuse a dá se říct, že děláme osmičky. Máme to tam na krátký a dlouhý týden. Máme nastavenou nějakou trasu a když vše uděláme, tak nám napíšíou splněných 8 hodin, i když to uděláme rychleji.

Kolik si vydělá popelář?

Popelář vydělává kolem 20 tisíc čistého. Za každý odpracovaný den dostáváme stravenky, to je stovka navíc. Ještě tam je prémie 3 tisíce korun. To znamená nějakých 23 000 korun a k tomu tři tisíce ve stravenkách, co si jako popelář můžu měsíčně vydělat.

Co tě na tvé práci nejvíc baví?

Já jezdím často do okolních vesnic mimo Prahu, kde je krásně a je tam vždycky krásný výhled. Nejezdím někde na Karláku (náměstí v Praze, pozn. red.) nebo někde, kde je hromada lidí, ale tam, kde jsou hezké ulice, pěkné rodinné domy. Já jezdím asi do 10 různých částí, kde máme určené trasy, které každé ráno s popelářským autem objíždíme. Ta práce mě fakt baví.

Připravil Lukáš Kotlár

Nejste v tom sami!

Nadace Terezy Maxové dětem věnovala domovům notebooky i ochranné pomůcky za miliony

Do dětských domovů, k pěstounům či sociálně slabým rodinám v celé republice putovala speciální koronavirová pomoc od Nadace Terezy Maxové dětem (NTMd). Ta ve spolupráci s bankou ING, firmou CTP a přispěvateli z řad veřejnosti rozdělila mezi potřebné částku v celkové výši 3,6 milionu korun. Podpora směřovala především do oblastí spojených s domácí výukou, například k pořízení notebooků nebo k úhradě doučování.

Nejvíce do pomoci investovala banka ING, konkrétně 2,7 milionu. Tuto částku si rozdělilo 76 dětských domovů a 15 pěstounských rodin. „*Sama jsem do nich volala a přes WhatsApp video mluvila s dětmi, aby věděly, že na ně myslíme a že se jim snažíme pomoci,*“ uvedla patronka nadace Tereza Maxová. Žádosti se sešly stovky. „*Uměli jsme pomoci s financováním domácí výuky a doučováním, se zakoupením notebooku a jiné potřebné techniky, podporou prevence a zdraví ve formě dezinfekce, roušek a dalších akutně chybějících potřeb,*“ vyjmenovala ředitelka NTMd Terezie Sverdinová.

ING: POMOHLI JSME RÁDI

Speciální vyjádření pro Zámeček dodal generální ředitel banky ING. „*Náš ING lev se s Teribearem kamarádí už víc než 15 let. Rádi jsme pomohli nákupem notebooků a všeho potřebného, aby se děti v dětských domovech mohli i na dálku učit. Počítače se jim určitě budou hodit i až začnou zas normálně chodit do školy. Držím jim palce, ať se jim s nimi dobře učí,*“ říká ředitel banky ING Isold Heemstra.

CTP I PŘÁTELÉ MEDVÍDKA TERIBEAR

Mezi dalšími dárci byla firma CTP. Zapojili se rovněž štedří lidé pomocí veřejné sbírky Friends of Teribear. Necelý milion v tomto případě znamenal velkou pomoc a úlevu třeba pro matky s dětmi v azylových domech. Nadace Terezy Maxové dětem si této pomoci váží a všem zapojeným podporovatelům se srdce děkuje.

KLOBOUK DOLŮ!

Situace opravdu nebyla lehká. Po vyhlášení nouzového stavu v polovině března se děvčata a chlapci v dětských domovech rázem ocitli „v pasti“. Nesměli za rodinou, na vycházky ani do školy, za nimi měly zákaz vstupu návštěvy. Těžké to měli samozřejmě i vychovatelé a další zaměstnanci těchto zařízení, kteří museli zajistit dostatek ochranných pomůcek a dezinfekce, se svými svěřenci se i učit, úplně překopat denní režim, vymyslet na každý den volnočasové aktivity uvnitř budovy nebo maximálně na dvoře, zahradě a v neposlední řadě řešit, kam a zda vůbec vyrazit v létě na dovolenou nebo poslat děti na tábor. Klobouk dolů před všemi!

Janka Kellerová, František Berger

Jak pomohla nadace

Díky pomoci Nadace Terezy Maxové dětem jsme získali šest notebooků a finanční příspěvek na tiskárnu a monitor. Od dubna u nás v domově probíhá pravidelná náhradní výuka, na kterou jsme také dostali příspěvek od nadace. Také jsme mohli zakoupit vitamínové prostředky, doplňky stravy a výživné krémy na ruce.

Lada Nováková
DD Dubá-Deštná

DD Dubá-Deštná

NOŤAS UTNUL HÁDKY O POČÍTAČ

V době, kdy jsem nemohla chodit do školy, mi notebook hodně pomohl. Mohla jsem mluvit s učitelkami, když jsem nepochopila úkoly a tety nebo strejdivé mi to nedokázali vysvětlit. Nebo když jsem potřebovala najít něco na internetu nebo koukat na videa od paní učitelky na YouTube. Nemusela jsem se tolik hádat s ostatními dětmi o místo na počítači, které máme na rodinkách.

Sabina

Sabina zvládá všechno: Nastudovat...

...zapsat...

...nastavit...

a vytisknout

Nouzový stav měl své plusy i minusy

Každé ráno jsme si před vchodem do jídelny důkladně myli ruce a poté nám je dospělí dezinfikovali. Po snídani nám měřili teplotu. Jídlo nám rozdávali pouze vychovatelé. Dostávali jsme svačiny jako ve škole.

Pak všichni šli na své skupiny a učili se na tabletech a počítačích, které jsme dostali od tet z Nadace Terezy Maxové dětem. Výuka pro nás byla bez našich kamarádů a učitelů zvláštní. Učili nás také naši vychovatelé, kteří z nás měli po chvíli vrásky. Jezdily k nám dvě paní/tety, které se staraly o naše malé děti, které nemohly do školky. Moc nám to pomáhalo při výuce bez malých a křičících špuntů. Za námi, co chodíme do školy, jezdili učitelé. I ti, které jsme neznali, nás toho spoustu naučili.

Po výuce, která obvykle trvala do oběda a někdy i přes něj, jsme měli volno a mohli si dělat, co jsme chtěli, třeba i koukat na televizi. A po volnu jsme všichni chodili každý den ven na zahradu a bavili se i přes to, že jsme nemohli chodit mimo areál dětského domova, takže jsme vymýšleli nové způsoby, jak se zabavit. Hráli jsme třeba fotbal, kroket, tenis, vlajky nebo jezdili na kolech a kolečkových bruslích,

často jsme i tancovali a zpívali. Učili se nové styly a hodně jsme se nasmáli každý den. S kamarády jsme se učili házet ragbyovým míčem a každým hodem nám to šlo lépe. Jezdili k nám i lidé, kteří nám chtěli pomoci, abychom se nenudili. Například nám nafoukli obří zeď, na kterou jsme museli kopat míčem jako házet šipky. Také nám udělali radost dary od sponzorů, například ovoce, hračky, knížky, hygiena, sladkosti, boty a k výuce tablety a počítače. Pak jsme si uklidili – úklidy jsme museli dělat obzvlášť důkladně. Dezinfikovali jsme každý den kliky a jiné povrchy. Následovala chvíle volna, takže jsme zasedli k televizi nebo si povíдали. Po celém dnu jsme usnuli jako polena.

Celé to mělo své plusy i minusy:

+ Více jsme se spřátelili a poznali, užili jsme si novou elektroniku a naučili se spolupracovat. A taky jsme viděli spoustu filmů.

- Nevídali jsme se s kamarády a učiteli ze škol. Nemohli jsme chodit mimo zahradu a jezdit na výlety. Někteří z nás měli po čase ponorkovou nemoc, ale to už našťastí přešlo. Už můžeme všichni spolu volně chodit ven.

+ Díky tomu, co se odehrálo, si vážíme všeho, co jsme během karantény neměli. Chodíme utrácet kapesné za sladkosti a jiné věci, protože jsme si toho hodně našetřili.

Ale díky tetám a našim kamarádům se to celé dalo v klidu a pohodě zvládnout.

Daria, DD Jablonné v Podještědí

Od Nadace Terezy Maxové dětem jsme dostali 3 notebooky, 8 monitorů k PC, 6 tabletů a finanční částku na doučování dětí. Děkujeme!

Vlastimil Faltýnek
ředitel DD Jablonné v Podještědí

Stýskalo se mi po škole

V karanténě jsem byl chvíli rád, mělo to své plus i mínus. Nikdo z nás nebyl nadšený z této situace, z uzavřených škol, obchodů, hranic. Bohužel to byla nutnost, která nás všechny ochránila. Byli jsme najednou všichni spolu i s tetami a se strejdou, to bylo prima. Byli jsme jako jedna velká rodina.

Na začátku jsme se ani moc neučili, to bylo také moc prima. Za čas se mi však začalo stýskat po kamarádech ze školy a dokonce i po škole a po učitelích. Nemohl jsem jít normálně do města, kdy bych chtěl, nemohl jsem se venku setkávat s kamarády. Musel jsem být jen a jen v areálu dětského domova. Po nějaké době jsem začal mít i online výuku s učiteli. Volný čas jsem mohl trávit pouze na zahradě našeho domova. Hráli jsme fotbal, vlajkova-

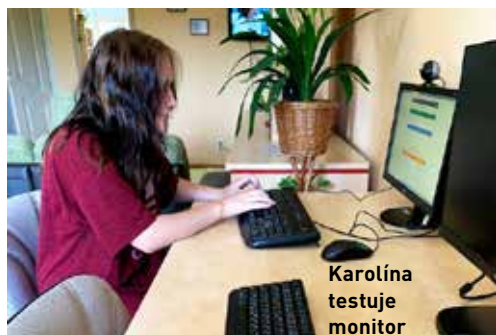
nou, kopanou na terč a další aktivity, které pro nás vymýšleli strejdové a tety. Jsem velmi rád, že se to už uvolnilo.

Chtěl bych hlavně poděkovat všem hodným tetám, strejdům, sponzorům a dobrým lidem, že jsme se díky vám nemuseli prát a hádat o počítače. A dohadovat se, kdo bude dělat úkoly dříve a kdo později, kdo půjde k jaké tetě na video hovory s učiteli...

Filip, DD Jablonné v Podještědí

**Filip s novým
notebookem**

**Karolína
testuje
monitor**

Už nikdy!

V době karantény bylo velmi náročné se učit. Tím spíš, když máme jeden skupinový počítač na šest školáků.

Celý náš výukový program probíhal převážně online na počítači. Museli jsme se u počítače všichni střídát a to bylo pro všechny velmi náročné. Někdy jsme se museli učit do čtyř odpoledne. Díky technice od nadace pak bylo učení snadnější a všichni jsme mohli pracovat samostatně, což bylo pro nás všechny mnohem lepší. Měli jsme více času na vypracování svých úkolů. Jsme moc rádi, že jste nám umožnili lepší komunikaci s učiteli a kamarády.

Po dobu karantény jsme se všichni sblížili, všichni jsme byli pohromadě, víc jsme si povídali. Ze začátku to bylo fajn, ale po čase jsme si někteří ležli na nervy. Což vedlo k tomu, že to moc příjemné nebylo. Ke konci karantény jsme mohli chodit na volné vycházky, což bylo fajn. Chodili jsme po skupinkách. Tohle období bylo pro všechny náročné a dlouhé...

Bylo příjemné trávit čas se všemi, ale tento virus už nikdy!

Karolína, DD Jablonné v Podještědí

Karanténu zpříjemnily notebooky

Dětský domov Lipník nad Bečvou obdržel od banky ING a Nadace Terezy Maxové dětem dar, za který se nám podařilo pořídit dva notebooky, spoustu dezinfekce a vitamíny.

„Na počítači pracujeme denně – většinou pro školu, ale ve volných chvílích nám je pedagogové půjčují na hry a komunikaci s kamarády. Je to paráda, obzvláště nyní, kdy se s kamarády a spolužáky tolik nevidíme. Naše škola už sice funguje, ale jen omezeně, takže chodíme po skupinách,“ svěřily se Klára s Valerií, které si na počítači připravovaly učivo pro další den.

Jak obě školačky prozradily, dost je štve neustálé dezinfikování rukou a přísnost vychovatelů. „Notebooky jsou fajn v tom, že si je můžeme vzít na pokoj a pracovat nebo se bavit v soukromí a klidu,“ řekly děti, které počítače využívají rády a denně.

Za poskytnutou pomoc velmi děkujeme. Podařilo se pořídit PC techniku a ještě ji využít v letošním školním roce, takže se potvrdilo heslo: Kdo rychle dává, dvakrát dává.

Marie Vraštilová
ředitelka DD Lipník nad Bečvou

Prckové
z 2. rodinky
ještě počítač
nepotřebují,
ale vitamíny
ano

Dary od Terezky nám ulehčily život

Díky Nadaci Terezy Maxové dětem jsme mohli pořídit multifunkční tiskárny do každé rodinné skupiny, dále čtyři notebooky pro potřeby dětí 2. stupně ZŠ a spoustu vitamínů pro všechny nejmenší, malé, větší i nejstarší.

Nadaci Terezy Maxové dětem, respektive jejím pracovníkům, obrovsky děkujeme, poněvadž nám opravdu pomohli řešit situace při vzdělávání dětí. S jedním PC na bytě, spolu s osmi dětmi různých navštěvovaných škol, stahování + tištění + skenování + odesílání materiálů zpět, byl opravdu masakr. Středoškoláci mají své notebooky, na které si vydělali na brigádách, ale základáci prostě ne. A tak získali notebooky od nadace a sami zjistili, že i ve výsledku jsou v přípravě a zpracování úkolů na tom podstatně lépe, pracují samostatně a jsou

technicky zdatnější. V neposlední řadě dary ulehčily trochu i práci vychovatelů, poněvadž ti se mohli věnovat více těm dětem, kterým učení moc nejde.

Prostě OBROVSKÉ DÍKY! Jsme rádi, že vás všechny máme a pomáháte nám. Nesmírně si vaší pomoci vážíme.

Za všechny malé i velké zdraví

Jana Frühaufová
ředitelka DD Uherský Ostroh

CO NAPSALI KLUCI A HOLKY Z DD UHERSKÝ OSTROH?**SNADNĚJŠÍ UČENÍ**

Notebook od Terezy Maxové nám slouží k výuce perfektně. Co si potřebuji udělat nebo vyhledat do školy, to teď zařídím hravě. Jsem ráda, že notebook mám, moc mi pomáhá.

Děkuji!

Kamila Nováková

PREZENTACE

Notebook od Terezy Maxové mi hodně posloužil při přípravě na vyučování doma, díky němu jsem si mohla stahovat prezentace a posílat e-maily učitelům. Jsem moc ráda, že i cizí lidé na nás myslí a dopřáli nám takové krásné notebooky.

Monika M.

BEZ FRONT A VYRUŠOVÁNÍ

Na bytě jsme měli jen počítač pro vychovatele, takže nový notebook mi přípravu do školy hodně ulehčil. Než jsem dostala vypůjčený počítač, tak jsme se museli střídat na těch od vychovatelů. Ale to bylo strašně složité, protože každý z nás měl denně alespoň dvě prezentace nebo úkoly přes počítač a do toho ještě všechno z té prezentace opisovat. Takhle si na notebooku můžu vyhledat věci, kterým nerozumím nebo třeba nevím, co mají za význam. Třeba když jsem do češtiny nevěděla všechny druhy zájmen nebo když jsem v přírodopise nevěděla, co znamená nějaké slovo. Teď si můžu všechno vyhledat na internetu.

Na počítači teď dělám online testy, referáty do dějepisu nebo do češtiny, opisuji texty z YouTube. A hlavně s tím nemusím spěchat. Vychovatelé mají svoji práci, takže já se můžu připravovat na pokoji a nemusím je rušit.

Nikola

KALKULAČKA, PŘEKLADAČ A E-MAIL

Dostala jsem vypůjčený počítač na školní věci, abych si mohla třeba opsat prezentace. Líbí se mi, že když neznám nějaké cizí slovíčko, tak si ho můžu na překladači vyhledat. A když máme

do matematiky těžký příklad, tak můžu použít na notebooku kalkulačku, abych si ověřila, jestli jsem to spočítala dobře. A úkoly teď můžu posílat přes svůj e-mail.

Tomu říkám samostatná práce dětí!

Anastázie Miková

ONLINE VÝUKA VYLEPŠILA ZNÁMKY

Jsem ráda, že ten notebook mám, tím jsem se stala samostatnější. Vypracovávám si na něm úkoly, které nám zadají učitelé, a začala jsem se učit sama. Často si hledám informace na internetu, protože občas nevím odpovědi na různé otázky.

Má to výhodu v tom, že si všechny informace můžu najít na YouTube a neblokuji při tom žádné lidi ani oni mě.

Dost se mi díky tomu zlepšily známky. Toto pololetí mám lepší než to první – takové známky jako teď jsem ještě neměla. A jsem ráda, jsem za to hodně vděčná.

Diana Sásová

POCHVALY OD UČITELŮ

Jsem rád, že notebook mám, protože se teď víc učím samostatnosti. Můžu se učit sám, dostávám pochvaly za vzorné plnění úkolů a když potřebuji něco vytisknout, kdykoliv můžu poslat vychovatelům e-mail odkaz nebo přílohu a oni mi to vytisknou.

Ladislav Nuki

KONTAKT SE ŠKOLOU

Počítač, který jsem dostala ke školní výuce, mi velmi pomohl. Díky němu jsem mohla každodenně vypracovávat úkoly například do českého jazyka nebo matematiky nebo připravit referát do výchovy k občanství. Taky jsem mohla být v kontaktu s učiteli a posílat jim dotazy k probírané látce. Chtěla bych poděkovat, moc mi to v této době pomohlo!

A. V.

PŘEPISOVÁNÍ VS. SKENOVÁNÍ

Tiskárna nám velice usnadňuje práci na bytě a hlavně přípravu do školy. A taky tisknutí domácích úloh, které skenujeme, když posíláme splněné úkoly zpátky učitelům. Ulehčuje práci jak vychovatelům, tak i nám žákům základní školy i středoškolákům, aby nemuseli posílat obrázky a dokumenty, co se mají vytisknout, strýcovi. Teď už si to můžeme vytisknout sami na bytě a nezatěžovat strýce.

S novou tiskárnou máme jednodušší práci. Už nemusíme opisovat spoustu učení, které nám zadávají učitelé na dálku, utápět se hodiny v učebnicích a hledat, kde jsme vlastně skončili a kde pokračuje další učivo. Nebo aby nás nebolela ruka, jak pořád něco přepisujeme do sešitu. Je to velká úleva a šetření času, který pak můžeme využít na opakování učiva a odpoledne se všichni dostaneme na dvůr. Dříve

jsme se učili a přepisovali učivo do 16 hodin, pak chvilku ven, abychom se vyvětrali, a pak zase zpátky do bytu. S novou tiskárnou máme všechny úkoly splněné nejpozději do 14 hodin a pak si můžeme odpočinout nebo si povídat. Jsme velice rádi, že jsme dostali novou tiskárnu.

Jan M.

PLÁN B? VITAMÍN C!

Vitamíny nám posloužily dobře, alespoň nejsme nemocní a máme v těle více vitamínů. Děkujeme moc za vitamín C!

Michal a Jakub

Čtvrtá rodinka:
Dezifekce se nám hodí!

Kluci a holky z první rodinky se radují z nové tiskárny

Tiskárnu si užívají i na druhé rodince

Palec nahoru pro Terezu Maxovou od třetí RS

Tiskárna čtvrté rodinné skupiny

Radost Diany je patrná na první pohled

Mariana a Kamila už nemusí čekat, až se dostanou k počítači

Tým Začni správně pomáhá po celém Česku

Přesně 3 315 roušek a 3 235 rukavic. Tolik ochranných pomůcek předali koordinátoři projektu Začni správně společnosti yourchance do dětských domovů napříč Českou republikou. Zároveň pomáhají mladým lidem, kteří se po odchodu z DD ocitli v tíživé životní situaci v souvislosti s korona krizí, například přišli o bydlení nebo zaměstnání. Koordinátoři nadále poskytují podporu v 85 % dětských domovů u nás. Nově vytvořená platforma Domovy sobě! je tu pro vás, dětské domovy, s cílem navzájem sdílet zkušenosti a příklady dobré praxe.

„Celý tým yourchance, ale především koordinátoři projektu Začni správně, jsou po celou dobu pandemie každý den v terénu a pomáhají nejen dětem a vychovatelům v dětských domovech, ale zejména mladým lidem, kteří již z domova odešli. Řada z nich se díky současné

složité situaci dostala do bezvýchodné situace. Ztratili práci, nemají kde bydlet a hlavně jim chybí jakékoliv rodinné zázemí a možnost se na rodinu obrátit. Jsou to každodenní smutné příběhy, které dostávají rychlý spád a děláme vše proto, aby mladí v bezvýchodných situacích

Koordinátorka Katka
při předávání pomoci
v DD Vrchlabí

Ondra vyrostl v dětském domově v Ústí nad Labem. Pomoc a podporu získal u Standy, koordinátora Začni správně

viděli světlo v tunelu, měli se od čeho odrazit a našli pevnou půdu pod nohama... Konkrétní případy se nám daří s úspěchem řešit. Děkuji všem za usilovnou práci,” vysvětluje Gabriela Křivánková, spoluzakladatelka yourchance.

Projekt Začni správně má desetiletou historii. Od začátku pomáhá mladým lidem z dětských domovů nebo pěstounské péče, aby se po odchodu postavili na vlastní nohy a byli schopni žít plnohodnotný a samostatný život. Projekt je dostupný celoplošně. Zapojeno je do něj 85 % dětských domovů a aktuálně poskytuje zázemí

více než sedmi stovkám mladých lidí. Na realizaci má zásluhu 25 členů interního týmu a dvě stovky dobrovolníků.

JAK POMÁHÁME?

Usilovná práce koordinátorů směřuje do domovů ve všech regionech ČR. Vozí do domovů roušky, včetně těch vlastnoručně šitých, zprostředkovávají dodání respirátorů, ochranných rukavic, antibakteriálních krémů a desítek litrů dezinfekce. Do několika domovů jsme osobně předali také počítače pro on-line výuku dětí a čističky vzduchu.

„S příchodem nouzového stavu jsme v Začni správně začali mapovat potřeby domovů a našich mladých, kteří už bydlí na vlastní pěst. Ukázalo se, že je toho hodně, co bychom pro ně mohli udělat. S telefonem u ucha jsem zasedla k počítači a po několika dnech se mi díky podpoře skvělých dobrovolníků a pracovníků dalších organizací povedlo mnohé tyto potřeby uspokojit. Je to skvělý pocit,“ přibližuje situaci v terénu Tereza Pelikánová, koordinátorka projektu Začni správně v Praze a Středočeském kraji.

OHLASY Z DOMOVŮ

DD Plumlov

„Děkujeme projektu Začni správně za spolupráci, která momentálně probíhá kvůli řešení koron krize. Velmi si vážíme každé pomoci, obzvláště té, která reflektuje potřeby dětí dětského domova, neboť si málo lidí uvědomuje, že právě dětské domovy v době, kdy jsou uzavřeny školy, sportoviště, služby apod., pracují na 150% výkon a musí zaměstnat děti, stejně jako učit za učitele, práť, žehlit, vařit, vymýšlet program 24 hodin 7 dní v týdnu. Děkujeme za poskytnutí počítače, který využijeme pro edukační činnost našich dětí. Děkujeme i za ochranné prostředky, sladkosti, ale také za on-line konzultace, neboť oceňujeme každou využitou chvíli, která děti zabaví nebo jinak obohatí,“ popisuje složitou aktuální situaci Radim Kratochvíl, ředitel DD Plumlov.

DD Horšovský Týn

Ředitelka Dětského domova Horšovský Týn Pavla Čepičková o spolupráci říká: „Začni správně nám dodalo dva funkční počítače, které nám velmi posloužily při plnění domácích úkolů s dětmi v izolaci. Za zájem a praktickou pomoc jsme moc rádi a spolupráce s projektem je pro nás přínosná.“

DD Jablonné v Podještědí

„Za všechny z domova chci poděkovat, že jste na nás v době karantény mysleli. Bylo toho

mnoho, co nás čekalo, a byla milá každá podpora, kterou jsme do domova dostali. Ještě jednou díky a malý dárek od dětí čeká v DD,“ vyřizovala poděkování z Dětského domova v Jablonném v Podještědí zástupkyně ředitele Monika Valentová.

SVĚPOMOCNÁ SKUPINA DOMOVY SOBĚ!

Smyslem nové facebookové platformy Domovy sobě! je sdílení zkušeností mezi dětskými domovy a podpora ze strany yourchance o.p.s. a jejího projektu Začni správně. Domovy sobě! reflektuje aktuální potřeby dětských domovů a rozlišuje tři roviny přímé podpory:

1. vzdělávání a motivaci vychovatelů – připravuje webináře a tipy pro vychovatele na různá témata zpracovaná experty na danou oblast, pro zaměstnance DD poskytuje bezplatnou krizovou intervenci a konzultace s koordinátory projektu Začni správně;

2. on-line výuku a tipy na vzdělávání předškoláků i žáků základních a středních škol, odbornou pomoc pro mladé, kteří z domova již odešli – nabízí výuková videa, pracovní listy, on-line cvičení, vedení on-line výuky a doučování žáků všech stupňů ZŠ a SŠ, konzultace s psychology pro mladé;

3. vzájemnou podporu – sdílení příkladů dobré praxe, sdílení pomoci, dobrovolnictví.

Základními pravidly skupiny Domovy sobě! je nenáročná bezplatná pomoc, nekritické jednání, zodpovědnost vůči sobě navzájem a respekt k jedinečnosti každého nás. Stát se členem je snadné, stačí se připojit na facebookové stránce Domovy sobě!.

Renata Majvaldová
yourchance

Dezinfekce, ochranné rukavice i roušky předa-
la koordinátorka Marsi s paní Naďou do DD
Frýdek-Místek

Poděkování z Dětského domova
Jablonné v Podještědí

Děti z DD Radenín podnikly výlet a navštívily
Zoo v Jihlavě. Lístky jim věnovala společnost
yourchance

Dezinfekce dorazila také do DD Severní Terasa
v Ústí nad Labem

Předání čističky
vzduchu v Dětském
domově Kroměříž

Dobrovolnice Hedvika při výuce dětí v DD Uherský Ostroh ve Zlínském kraji

Koordinátorka Marsi Dytková s paní Naďou předaly dezinfekce, ochranné rukavice i roušky paní ředitelce DD Úsměv v Ostravě

Poděkování DD Úsměv v Ostravě za čističku vzduchu

Václava čeká autoškola, s přípravou mu také pomáhá koordinátorka Jana Fajfrová

Předávka počítače do DD Jablonné v Podještědí

Předání pomoci v DD Hranice na Moravě

Předání pomoci v DD Olomouc

Předávka v DD pro sluchově postižené
v Českých Budejovicích

Předání pomoci v DD Prostějov

Koronavirová pomoc dorazila do DD Přerov

Předávání televize v DD Ústí nad Labem

Vítězové on-line soutěže Rozpočti si to! pro rodinné skupiny v dětských domovech

Do 30. května jste mohli rozvíjet své znalosti o hospodaření a financích díky online soutěži Rozpočti si to! Soutěž pochází z dílny dalšího projektu společnosti yourchance Finanční gramotnost do škol. Hra prověřuje a zdokonaluje finanční a digitální gramotnost a rozvíjí zdravé finanční návyky zúčastněných.

Jak se vám dařilo a který z týmů byl nejlepší?

- 1. místo: 4. skupina z DD Lipová u Šluknova**
- 2. místo: tým Kovidáci z DD Jaroměř**
- 3. místo: tým JEDNO-HUBKY z DD Uherský Ostroh**

Gratulujeme! Ceny doručíme přímo do domovů.

Boj o přežití je tu i tento rok

Letos se uskuteční již pátý ročník akce s názvem Boj o přežití, kterou pořádá Dětský domov Severní Terasa v Ústí nad Labem. Název zní poněkud drsně, ale jedná se opravdu o projekt, ve kterém musí chlapci dokázat, že zvládají nepříjemné situace a skousnou i trochu toho nepohodlí.

Projekt Boj o přežití, během něhož jsme přešli dohromady 581 km přes všechny nejzazší body Česka – celé Krušné hory, Beskydy nebo NP České Švýcarsko a Šumavu, má několik cílů. Mezi již zmiňované zocelování chlapců sem patří také získávání praktických dovedností, například umění rozdělat oheň v nepříznivých podmínkách, orientace v mapě i terénu, stavba přístřešku a poskytnutí první pomoci. V neposlední řadě ale i poznávání krás naší vlasti.

CO TATO AKCE VLASTNĚ OBNÁŠÍ?

Putování se vždy koná poslední červnový týden, kdy mají chlapci již o starost méně, protože je „konečně“ po klasifikaci. Vybraná skupina o maximálně deseti členech je vychovateli seznámena s cílem putování. Vychovatelé i chlapci si spravedlivě rozdělí zásoby jídla, stany a další potřebný materiál mezi sebe. Cesta je předem důkladně naplánována.

Jsme nahoře!

Standa se skupinou
odvážných mladíků

Celý týden si nosí mužstvo na svých bedrech domov a stravu. Věřte, že 17 kg v horském terénu není málo. Denně se obvykle nachodí přes 30 km. Všechny nás však spojuje touha poznávat, překonávat a zažívat. Vždyť během uplynulých ročníků jsme na cestách zažili nejednu bouři, krupobití, zimu i horko. Všechny tyto zážitky nás spojují a dávají sílu do dalších let. Vzpomínáme často na „neznámé“ lidi, kteří nám pomohli v nelehkých situacích, a těm patří náš dík. Ten náleží ostatně i vedení našeho domova, které nás pokaždé podporuje.

Za DD Severní Terasa strejdové

Tomáš Pulchart a Stanislav Görg

Oprava z minulého čísla (str. 63)
Stanislav Görg je koordinátorem projektu
Začni správně z Ústeckého kraje, nikoliv
z Libereckého kraje, jak jsme chybně uvedli.

Došli jsme až na nejvýchodnější místo České republiky, Trojmezí v Bukovci nedaleko Jablunkova

Po celodenním putování nás zmáhá únava, ale taky vidina dobré večeře. Uvařit si ji musíme sami.

Talentovaný Láďa na cestě ke svému snu. Bude fotografem celebrit?

Jednadvacetiletý Ladislav neměl nikdy na růžích ustláno. Od tří let vyrůstal v dětském domově a vše, čeho dosud dosáhl, je výsledkem píce, vůle a velkých snů. Jeho talentu si všiml také zakladatel ArteFondu, herec, režisér a scénárista Jiří Mádl, který Láďu podpořil a slavnostně **your** **chance** mu předal zrcadlový fotoaparát.

Ládík Rostaš se narodil v roce 1999 v Trebišově na Slovensku. Život se s ním nemazlil a kroky osudu ho již ve třech letech zanesly do dětského domova ve Vysoké Peci. Letos absoluuje studium oboru Zahradník, ale jeho láska k focení a fotografii jsou poslední léta silnější a silnější. Má za sebou první vernisáž svých fotek i první výstavu v Galerii Jirkov. „Mým snem je být úspěšný, slavný a zabezpečený. Rád bych měl svůj ateliér a přál bych si, aby tam za mnou chodily celebrity. Bylo by skvělé fotit svatby nebo módní přehlídky. Také si přeji mít spokojenou rodinu a dvě děti,“ říká Láďa. Od

roku 2016 je Ladislav v projektu Začni správně, který mu pomáhá splnit si své sny a postavit se co nejdříve na vlastní nohy.

„Byl jsem nervózní a zároveň jsem se těšil na fotoaparát, Jirku a lidi z týmu Začni správně. Atmosféra byla příjemná a měl jsem obrovskou radost, že se mi splnilo mé přání. Moc děkuji Jirkovi, Začni správně, celému yourchance a hlavně Standovi Görgovi. Je super, že ArteFond existuje a že může mnoha mladým lidem pomoci v rozvoji talentu a uměleckých snů,“ popisuje atmosféru a pocity z předání

nového zrcadlového fotoaparátu Nikon obdávajícího Ládu.

CO PODPORUJE ARTEFOND?

Fond pomáhá talentovaným dětem z dětských domovů a pěstounských rodin. Cílem je rozvoj mladých talentů, jejich odborné vedení a podpora ve studiu uměleckých škol, ale i v zájmové činnosti. Může jít o herectví, hudbu, tanec, fotografii nebo filmové profese a multimédia.

NÁPAD JIRKY MÁDLA

„O něčem podobném jsem přemýšlel již dlouhý čas. Sám moc dobře vím, jak nejjistě jsou umělecká povolání a jak těžké je se v tomto kumštu prosadit. O to více mě vždy těší, že může ArteFond pomoci, že to má smysl a plníme sny talentům, jako je právě dnes Láda. Jeho fotky jsou skvělé a přeji mu stovky a třeba tisíce takových, které ho posunou k jeho snu, na špičku

v oboru a mezi opravdové profíky,“ odpovídá Jirka na otázku, jak přišel k myšlence pomáhat dětem z dětských domovů a proč právě v této oblasti.

USPĚL I DD MIKULOV

ArteFond spravuje obecně prospěšná společnost yourchance, kterou v roce 2010 založily Jana Merunková a Gabriela Křivánková. V loňském roce podpořil ArteFond DD Mikulov v projektu Kukátko pro Edu, s nímž děti zabodovaly a postoupily do finálového kola Nejmilejšího koncertu. Další peníze loni putovaly sedmnáctiletému talentu, nadějnému zpěvákovi Lukáši Mazačovi. Talentovanému zpěvákovi fond pomohl s vydáním prvního CD Na vlnách a také s tvorbou videoklipu.

Renata Majvaldová
yourchance

Ladislav Rostaš a jeho skvělá fotka Jirky Mádl

Malování bublifukem nebo větrná medúza

**TIPY NA LETNÍ
TVOŘIVÉ AKTIVITY**

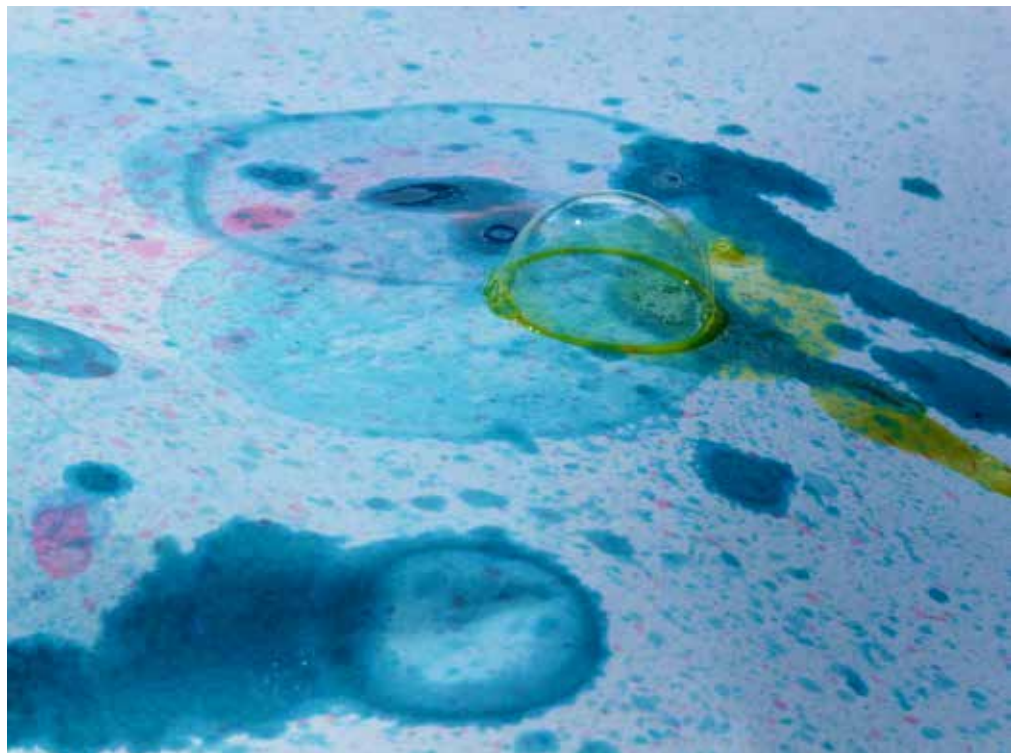
Léto si můžete zpestřit tvořením a barvami. Zažijete u toho spoustu legrace a určitě se vám podaří vyrobit si pěkný kousek, který zútulní váš pokoj nebo zahradu. Připravili jsme pro vás návod na dvě tvořivé aktivity, které jsme vyzkoušeli na pobytech s Letním domem.

MALOVÁNÍ BUBLIFUKEM

Co potřebujete? Bublifuk, kalíšky, jar, vodu a samozřejmě barvy. Barvy mohou být práškové nebo i akrylové či tempery.

A jak na to? Do kelímků si připravíte jarovou vodu (smícháte vodu s trochou jaru), ve které rozmícháte vždy jednu barvu – počet kalíšků a

barev záleží na tom, jak chcete mít obraz barevný. Z namíchané barevné vody pak již jen děláte bubliny, které foukáte na papír. Je dobré být venku na trávě, kde nehrozí, že by barevné bubliny obarvily věci, které barevné být nemusí. Na papíru zachycené bubliny můžete dále dobarvit a vytvořit si tak obraz podle svého gusta.

VĚTRNÁ MEDÚZA

Co potřebujete? Tvrdší papír, barvy nebo tuš, brčko, sešíváčku, krepové papíry, nůžky, provázek a případně děrovačku a lepidlo.

Základ medúzy tvoří obraz, který můžete vytvořit tak, že na papír nakapete trochu barevné tuše a tu rozfoukáte po papíru pomocí brčka. Je to docela sranda a můžete si dát závod se svým kamarádem, komu tuš dopluje po papíru dál. Obraz můžete i namalovat nebo použít již ten vytvořený pomocí bublifuku.

Pak již jen z papíru uděláte váleček a spojte jej sešíváčkou, aby držel dohromady a také seší-

vačkou či lepidlem na něj napojíte nastříhané barevné kusy krepového papíru. Pomocí děrovačky nebo nůžek připevníte provázek a objekt zavěsíte do prostoru. Doporučujeme trochu do větru, neboť ve větru pak medúza krásně vlaje a natahuje svá chapadla.

Přejeme Vám hodně zábavy během tvoření a také krásné letní dny plné pohody, úsměvů a hezkých zážitků, na které budete dlouho vzpomínat.

Andrea Blahovcová

Sociálně-terapeutické pobyty s Letním domem se konají díky laskavé podpoře Nadace Terezy Maxové dětem, MPSV a MHMP.

POZOR... POKRAČOVÁNÍ SOUTĚŽE I PŘES PRÁZDNINY

Poslouchej pohádku, vymysli tu svou a soutěž s ní o krásné ceny i nevšední zážitek

Ten, kdo nám svůj pohádkový příběh vlastnoručně napíše nebo vlastním hlasem namluví a pošle na e-mail zacnispravne@yourchance.cz, může vyhrát hezké ceny a prohlídku studií Českého rozhlasu v Praze.

Z vašich došlých pohádek vybereme tři nejpodarenější a autory obdarujeme cenami a pozváním do Českého rozhlasu v Praze. Zkusíte to? Inspirovat se můžete poslechem pohádek na:

www.merunka.biz/pohadky

Svá dílka nám posílejte do konce prázdnin (30. srpna). Do předmětu e-mailu napište „Pohádka“, přímo v e-mailu uveďte své jméno a věk. Vítěze budeme kontaktovat do 15. září 2020.

Výherci vyhrávají knižní dárky a deskové hry. Dále získávají Chechták z odolného lesklého kovu Nordic Gold, který se stal symbolem dvou důležitých cílů naší české společnosti: potřeby rozvoje finanční gramotnosti napříč generacemi a pomoci mladým lidem z dětského domova nebo pěstounské péče, aby se po odchodu postavili na vlastní nohy a byli schopni žít plnohodnotný a samostatný život.

Všichni výherci se také mohou těšit na prohlídku studií Českého rozhlasu v Praze.

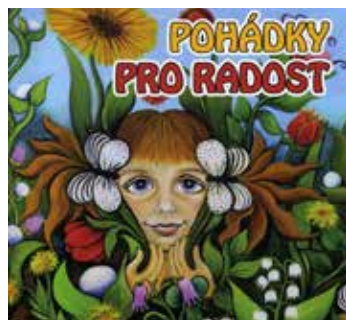
Renata Majvaldová
yourchance

Vítězi prvního kola soutěže o nejhezčí pohádku se ve třech věkových kategoriích stali:

Leona Cibulová (8), DD Volyně

Václav Cibula (12) DD Volyně

Anežka Felnerová (18) DD Plumlov

Dobrodružství s Karkulkou

Jednoho dne jsem se vydala do lesa na houby. Vzala jsem si košíček a vyrazila. V lese bylo plno hub, a tak jsem si ani nevšimla, že jsem se ocitla v místech, kde to vůbec neznám.

Chtěla jsem se vrátit, ale nevěděla jsem, kudy se mám vydat. A tak jsem si sedla na pařez a vyndala svačinu. V tom jsem zaslechla, jak si někdo prozpěvuje. Popadla jsem košíček a šla za hlasem. Koukám a ona to Červená Karkulka. „Ahoj, kam jdeš?“ zeptala jsem se. „Ále, jdu k babičce, má dneska narozeniny a já jí nesu bábovku a víno. A co tady děláš ty?“ Odpovídám: „Šla jsem na houby a při tom sbírání jsem se ztratila.“ Karkulka mi nabídla, abych šla k babičce s ní. A ta mi poradí, jak se dostanu domů. Tak jsme šly. Po cestě jsme si povídaly o všem možném, když tu nám do cesty skočil vlk. A hned se ptal: „Kam jdete, holky?“ „A Karkulka odpovídá: „K babičce na návštěvu!“ Daly jsme se s vlkem do řeči a zjistily jsme, že má taky namířeno k babičce, ale že si musí cestou ještě něco zařídit.

Konečně jsme došly k babičce. Zazvonily jsme, ale nikdo neotvíral. Karkulka si vzpomněla, že má klíče, a tak jsme si odemkly. Babička ležela v posteli a ani se nehnula. Karkulka šla k ní a ptala se jí, jak se má, ale babička neodpovídala. Najednou otevřela oči a vycenila zuby. Strašně jsem se lekly a chtěly utéct... Nebyla to babička, ale vlk. Karkulka se schovala pod stůl a já do skříně. Ale vlk nás obě našel a sežral nás. V jeho břichu jsme se sešly s babičkou.

Najednou se ozvaly rány a my jsme poznaly hlas myslivce. Vlk padnul k zemi. Myslivec vzal nůž a rozpáral vlkovi břicho. Vylezly jsme ven a poděkovaly za záchranu. „A co bude s vlkem?“ zeptala jsem se myslivce. „Vezmu ho k nám do muzea,“ odpověděl myslivec. Babička nám všem nabídla bábovku a čaj. Protože se začalo stmívat, musela jsem se rozloučit. Ještě mi poradily, kudy to bude nejbližší domů.

A tak jsem se šťastně vrátila domů a pohádky byl konec.

Leona Cibulová (8), DD Volyně

Výlet do budoucnosti

Nedávno jsem měl zajímavý sen. Bylo 27. dubna a já se těšil na pouť. Jel jsem se na ni podívat a těšil se na kolotoče. K těm se procházelo ulicí plnou stánků a na jejím konci stál podivný stan. Visela na něm cedule „Chceš znát svou budoucnost? Tak vstup!“. Chvíli jsem váhal, protože takovým věcem nevěřím, ale nakonec jsem neodolal a vešel.

Po vstupu do něj mě začalo mrazit v zádech a měl jsem takový divný pocit. Uvnitř seděla starší žena a před ní na stole na vyšívaném polštářku ležela křišťálová koule. Žena mě pobídla, abych si sedl a ruce položil na kouli. Ona dala ruce na mé a najednou to začalo. V kouli se objevila naše škola, která byla vlastně úplně jiná. Místo učitelů tam byli roboti, místo tabule velký dotykový display a každý žák měl na lavici před sebou notebook, žádné učebnice a sešity. Display oznamoval datum 27. dubna 2090 a zprávu o exkurzi na Mars. Vedle moderně zařízené tělocvičny se nacházel bazén a ve školní jídelně bylo jídlo podávané formou švédských stolů. Každý si vybral jídlo, které chtěl. Na střeše školy byly solární panely, které pokrýly veškerou spotřebu elektrické energie. Vedle budovy byla malá zoo a každá třída měla na starosti jeden druh zvířat.

Noviny byly pouze v elektronické podobě a napsané zprávy byly jen pozitivní. Všude na světě už dávno skončily války. V zemích, kde dříve lidé umírali hlady, již měli jídla dost a na nemoci se neumíralo, protože vědci objevili léky na všechny zákeřné choroby. Najednou byla koule zase křišťálově průzračná. Žena se na mě usmála a rozloučila se se mnou.

Pak jsem šel na kolotoče, kde jsem potkal kamarády a o všem jsem jim vyprávěl. Chtěli to také vyzkoušet, tak jsme šli na místo, kde stál stan, ale jako by se do země propadl a nikdy na tomto místě nebyl. Zdálo se mi to? Otevírám oči a vidím tetu, která se mě chystá vytáhnout z postele.

Václav Cibula (12), DD Volyně

Pohádka o Pomocníčkovi školním

Už je to pár let, co holčička Emilka, která bydlela v dětském domově, začala chodit do školy, do 1. třídy. Ve škole se jí moc nelíbilo, nebylo to jako ve školce. Tam si děti jen hrály, chodily na procházky, na hřiště a nikdo po nich nic nechtěl. Ve škole to bylo jiné, bylo třeba sedět celé dopoledne ve školní lavici, poslouchat paní učitelku, pořádně něco dělat, a navíc si Emilka ani moc nerozuměla s dětmi. Špatně se učila český jazyk. Nešla jí písmenka, jak je spojit ve slabiky, ve věty a číst celé dlouhé články byla otrava. Do toho později přišla vyjmenovaná slova a velká písmena. Nejhorší ze všeho bylo ale počítání v matematice. To Emče nešlo vůbec. Příklady na plus a minus ještě nějak spočítala, ale násobení a slovní úlohy jí nešly vůbec. V první třídě měla ještě z matematiky dvojku, ale ve třetí třídě už trojku, a to s odřenýma ušima. To už začala násobilka. Ještě dva krát tři nebo dva krát čtyři Emilka uměla spočítat, ale když začala násobilka sedmi a osmi, to pro ni byla katastrofa. Také v ostatních předmětech to nebyla žádná sláva. Nechtělo se jí učit, i když ji teta pořád nutila. Tetu měla sice ráda, ale do učení se přinutit nedokázala.

A tak Emča jednou seděla v lavici nad prověřkou z matematiky a nevěděla, kolik je osm krát devět ani pět krát pět. To zas bude koule! Nejhorší bylo, že když bude mít pětku z písemky, teta jí zakáže sobotní výlet na kole. A na ten se hrozně moc těší. A tak seděla nešťastná v lavici, slzy se jí tlačily do očí a už po sté si slibovala, že se začne učit. A v tom na Emču zespodu lavice vykouknou dvě malá modrá očka a malá pusinka jí napovídá: „Osm krát devět je sedmdesát dva.“ Když se překvapená Emilka vzpamatovala z leknutí, zeptala se. „A ty jsi kdo? A co tu děláš?“ „Dovol mi, abych se představil. Já jsem skřítek Pomocníček školní a pomáhám dětem, kterým nejde učení. Napovídám jim, aby měly dobré známky a ve škole nepropadaly. A teď jsem si vybral tebe Emilko a budu ti pomáhat. Budu sedět pod lavicí a nikdo jiný než ty mě neuvidí. Budu ti napovídat všechno, co nebudeš vědět, a hned budeš mít samé jedničky.“ Emilka tomu nemohla věřit, musela se štipnout do tváře, jestli se jí to nezdá. Ale byla to pravda. Hned druhý den psali opět písemku z matematiky na násobení. Emilka násobilku neuměla, ale přesto dostala jedničku, všechny příklady měla správně. Protože Pomocníček školní seděl pod lavi-

cí a všechno jí napověděl. Byla moc ráda, v domově jí za to teta dokonce koupila zmrzlinu. Emilce se to líbilo a vůbec neměla žádné výčitky, že vlastně jednička nebyla její. A tak to šlo dál a dál. Pomocníček napovídal dokonce i u tabule, ale protože byl neviditelný, nikdo kromě Emči ho neviděl. Emilka se najednou stala jedničkářkou, všechny známky byly jenom jedničky a nestálo ji to žádné úsilí.

Tak to trvalo celý rok. Až jednou o prázdninách si děti vařily oběd a teta zjistila, že jí chybí brambory. Tak poslala Emilku koupit tři kila brambor. Dala jí stovku s tím, že zbytek peněz musí vrátit a donést i lísteček od pokladny. A tak Emilka přišla do obchodu, kde jedno kilo brambor stálo osm korun. Koupila tři kila brambor a zaplatila stovkou. Vrátili jí padesát šest korun. A tak šla Emilka zvesela zpátky do domova, odevzdala brambory s lístkem a zpátky padesát šest korun. Teta se zeptala, kde má zbytek peněz, vrátila jí málo, chybělo dvacet korun. Hubovala jí, že zbytek peněz utratila a nechce se přiznat. „Vždyť umíš dobře počítat, máš jedničku z matematiky, a tak sis měla spočítat, kolik peněz ti mají vrátit,“ řekla teta. Ale Emilka se nepřiznala, pořád tvrdila svoje. Tetě nevadilo, že si Emilka za zbytek peněz něco koupila, ale že jí lže. Jenže Emilka nelhal. Vrátili jí špatně a ona si neuměla spočítat, kolik měly brambory stát a kolik jí mají u pokladny vrátit. Ale před tetou vypadala jako podvodnice a lhářka, a to ji mrzelo nejvíce.

Rozhodla se, že je špatně, že má samé jedničky a přitom nic neumí. Ani pořádně psát ani počítat. Nebude si umět spočítat, kolik stojí nákup, a ani napsat bez chyb dopis. A tak se začala hodně učit, násobilku, sčítání, slovní úlohy, vyjmenovaná slova a vůbec všechno, co bylo potřeba. Asi za měsíc řekla Pomocníčkovi školnímu, že už ho nechce vidět a ať se odstěhuje do jiné školy k jiné holce. Že už všechno umí a co ještě neumí, naučí se sama, že už jeho pomoc nepotřebuje. Pomocníček se urazil, udělal na Emilku dlouhý nos a vypařil se. Emilka ho už nikdy neviděla. A i když neměla na konci školního roku samé jedničky, byla na své vysvědčení pyšná, protože známky byly opravdu její a za to, co věděla a uměla. A to je pro život důležité. Na Pomocníčka školního si ale často vzpomněla a vzpomíná dosud.

Anežka Felnerová (18), DD Plumlov

Jogíni ze Smoliny

Od jara roku 2017 se týden co týden setkává skupinka našich mladších dětí s paní Denisou Balšanovou. Na tomto faktu by asi nebylo nic moc zvláštního, pokud... Pokud by se nejednalo o cvičitelku jógy.

Naším dětem se věnuje díky Nadaci pro rozvoj plného vědomí, jejíž podporu jsme získali v rámci jejich projektu Jóga do dětských domovů. Cílem projektu je podpořit pomocí cvičení jógy zdravý rozvoj dětí, pomoci jim najít vnitřní sílu a odvahu při řešení různých životních situací. Ovšem udržet naše malé „jogíny“ ve stavu relativního klidu a soustředění, to není pokaždé až tak jednoduché. Paní cvičitelka je však trpělivá a ví dobře, co na děti platí.

Nevzdala to ani v době nedávného nouzového stavu, který byl v naší republice vyhlášen kvůli onemocnění COVID-19. Díky vymože-

nostem techniky tak několik týdnů děti cvičily „SKYPEjógu“. Za pomoci počítače a televizní obrazovky byly s paní cvičitelkou v kontaktu, který se může zdát trochu nezvyklým, ale to vůbec nevadilo. Jóga se u nás cvičí dál a doufáme, že naše spolupráce bude pokračovat.

Eva Sáblíková, vychovatelka DD ve Smolině

Barvám neutečeš letos jinak

Kdyby... Kdyby se mohli lidé scházet a kdyby se mohly konat různé akce, tak by děti z DD Litovel trávily první květnovou sobotu ve Smetanových sadech v Olomouci na akci Barvám neutečeš 2020. Této kulturně-sportovní show jsme se v posledních letech účastnili pravidelně a vždy se nám na ní velmi líbilo. Letos bohužel byla šňůra přerušena, protože byla akce zrušena.

My jsme se rozhodli, že si tedy uděláme akci Barvám neutečeš po svém. Už dopoledne jsme zavzpomínali na loňské i ty předešlé „Barvy“, vybavili si spoustu zážitků a navodili tak trochu atmosféru barevného dne.

DVŮR MÍSTO PARKU

Po obědě jsme za dopomoci velkých i malých dětí upekli barevnou buchtu. Odpoledne jsme si oblékli trička, která jsme dostali na loňských Barvách (byli jsme opravdu styloví) a pomalovali si obličej barevnými křídami. A pak už nás čekalo barevné sportování na dvoře za přispění krásného slunečného počasí.

Nejprve nás čekal běh. Ve Smetanových sadech by to bylo 5 kilometrů, na DD jsme se „spokojili“ s deseti kolečky kolem zahrady.

K tomu nám hrála hymna loňské akce Barvám neutečeš – písnička „Když nemůžeš, tak přidej“ od skupiny MIRAI. Po krátké přestávce jsme pokračovali ve sportovních aktivitách: v podlézání, v hodu na koš, ve skoku žabáků. Ke konci našeho barevného odpoledne jsme ještě vzali do ruky barevné křídly a „vyzdobili“ chodník na dvoře různými kresbami.

Po příchodu na DD jsme nejprve provedli řádnou hygienu, protože jsme se vrátili špinaví a zpocení, tak jako bychom se vrátili z opravdových Barev. Pak už teta dětem předala medaile, které si po tom odpoledním sportování zasloužily, a jako odměnu ještě dostaly barevnou buchtu.

Takový byl náš barevný den. Opravdu jsme těm Barvám neutekli...

Teta Renata Doubravová, DD Litovel

DD LIPOVÁ: DĚTSKÝ DEN

1. června probíhá tradičně Dětský den a i my děti jsme si ho náležitě oslavily a užily. Měly jsme soutěže, zápolení a Superstar. Milá paní Zdeňka nám dovezla hromadu výborných zákusků.

DD LIPTÁL: DAR OD PRVNÍ BRNĚNSKÉ STROJÍRNY

Dnešní demolice komínu pro Dětský domov v Liptále i se slavnostním předáním šeku na podporu činnosti DD. „Je nám velkou ctí, že můžeme právě my malou mírou přispět v této nelehké situaci instituci, která si to za svou práci zaslouží!“

DD NOVÁ VES U CHOTĚBOŘE: OLYMPIÁDA

Ani v době karantény se nenudíme. Pro děti jsme uspořádali olympijský víceboj v netradičních disciplínách. Děti si to užily a odměny si vychutnaly.

DD ÚSTÍ-STŘEKOV: PESTRÉ DNY I STĚNY

Vydali jsme se na spoustu výletů, například na Leseňskou pláň, na Rysí stezky, hrádek Helfenburk... A když se nudíme, tak malujeme.

DD TUCHLOV: TOMÁŠ DOKONČIL STUDIA V AMERICE

Náš Tomáš dokončil studium na vysoké škole Luther College v USA. Před námi stál úkol dostat ho zpět do Tuchlova. Cesta z Ameriky s přestupem v Amsterdamu klapla a Toma máme zpět. Chvilku byl v karanténě a po víkendu šel hned na testy. Už se moc těšil, až bude moct k dětem.

DĚTSKÝ DOMOV PARDUBICE: BUBNUJEME!

DD SENOŽATY: DOBRÝ SKUTEK

Bylo brzké odpoledne, první máj... A my jsme se rozhodli pomoci přírodě a posbírat odpadky. Snad se nám příroda odvděčí, virus vymizí a my budeme moct jet domů na vytoužené dovolenky

DD VRBNO POD PRADĚDEM

Otázka měsíce: S rouškou, nebo už bez?

Nestihli jste nominovat svoji Bílou vránu pro letošní rok? Ještě není pozdě!

Ocenění Bílá vrána uděluje obecně prospěšná společnost yourchance ve třech kategoriích – Mladý dospělý, Poklad v srdci a Zaměstnavatel. Letošní ročník je již sedmý a nominace končí 30. 6. Nezapomeňte nominovat své favority!

Nominujte svoji Bílou vránu a oceňte ty, kteří jsou ochotní, mají bezednou touhu pomáhat a mohou jít nám všem příkladem. Nominace probíhají do 30. června 2020 prostřednictvím on-line formuláře <http://www.bilavrana.net/nominace/>. Najdete tam také nominační podmínky. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhne 13. října v Rezidenci primátora hl. města Prahy pod záštitou primátora Zdeňka Hříba.

O KATEGORIÍCH OCENĚNÍ BÍLÁ VRÁNA

Kategorie **Mladý dospělý** je určena lidem, kteří vyrůstali bez biologických rodičů, a přesto se prosadili v běžné společnosti. V roce 2019 zvítězil Pavel Lukáš, který se do Dětského domova Uherský Ostroh se dostal společně se svými dvěma sourozenci poté, co jim zemřela matka. Pavel vystudoval střední zdravotnickou školu a dnes pracuje v Nemocnici Na Homolce v kardiologickém intermedialu

Kategorie **Poklad v srdci** je určená vychovatelům dětských domovů, kteří své svěřence na startu jejich životů všemožně podporují. Loňským vítězem byl Dalibor Křepský, ředitel Dětského domova Olomouc. V domově pracuje přes třicet let a ředitelem je od roku 1990. Nejtěžší na práci s dětmi je podle něj přesvědčit je, že mají před sebou možnosti a šance, kterých je třeba využít.

Kategorie **Zaměstnavatel** je tu pro firmu, která má faktickou zkušenost se zaměstnáváním mladého člověka z dětského domova nebo NRP a může jít příkladem ostatním zaměstnavatelům v hospodaření a platební morálce. V roce 2019 byla oceněna společnost ACO Industries, která je lídrem na světovém trhu s odvodňovací technikou. První impulsy pomáhat mladým z dětských domovů přišly ze strany zaměstnanců firmy ACO již v roce 2012. Projekt Šance do života funguje od července 2016 a dosud dal příležitost dvanácti mladým dospělým.

Renata Majvaldová
yourchance

Atmosféra udílení cen Bílá vrána 2019

On-line formulář pro nominace:
www.bilavrana.net

NOMINACE

OCENĚNÍ ZA INSPIRATIVNÍ PŘÍSTUP K ŽIVOTU A BOJ S PŘEDSUDKY

Nominujte online své favority do kategorií
Mladý dospělý, Poklad v srdci a Zaměstnavatel:

www.bilavrana.net/nominace

Slavnostní udílení cen proběhne 13. 10. v Rezidenci primátora
pod záštitou primátora hl. m. Prahy Zdeňka Hřiba

Nominace probíhají od 21. 3. do 30. 6. 2020. Více informací a podmínky: www.bilavrana.net

KATEGORIE MLADÝ DOSPĚLÝ

Člověk, který prošel dětským domovem nebo NRP, je alespoň 2 roky mimo dětský domov nebo NRP, má práci, bydlení. V případě, že má půjčky, tak je schopen je pravidelně splácet

KATEGORIE POKLAD V SRDCI

Kdokoliv, kdo je zaměstnancem dětského domova a vychovává či připravuje mladé lidi na samostatný život mimo dětský domov

KATEGORIE ZAMĚSTNAVATEL

Firma, která má faktickou zkušenost se zaměstnáváním mladého člověka z dětského domova nebo NRP, může jít příkladem ostatním zaměstnavatelům v hospodaření a platební morálce

Partneři:

Květiny U Verunky

**Eliška
Štefíková
(dříve DD
Solenice):**

**Gymnázium
OPEN GATE
mi dalo
šanci,
jednou bych
chtěla být
lékařkou**

Na prestižním osmiletém gymnáziu Open Gate studuje Eliška společně s o rok starším bratrem Denisem. V dětství se společně s pěti sourozenci dostala do Dětského domova Solenice. Život se jí po přijetí na Open Gate změnil. Nejen, že si zvykla na život na studentských kolejích, ale spolu se sourozenci se po čtyřech letech v dětském domově vrátili zpět k rodině v Novém Vestci nedaleko Prahy. O jejím příběhu a studiu na Open Gate jsem si s ní i s její maminkou povídal přes webkameru.

Nemůžu začít jinou otázkou, než jak se ti teď studuje online?

Se spolužáky a učiteli se setkáváme online a máme takhle i nějaké hodiny. Máme teď hodně zadaných úkolů. Na začátku karantény jsem to zvládala dobře, učila jsem se hodně, teď už je to trochu těžší. Těším se, až budeme chodit konečně do školy.

DO DOMOVA A ZPÁTKY K MÁMĚ

Co považuješ za největší změny po tom, co jsi odešla ze základky?

Na Open Gate jsem začala chodit, když jsem byla v Dětském domově Solenice. Když jsem byla v půlce 7. třídy, vrátili jsme se domů k mamce. Taťka nás mezitím navždy opustil. Největší změna byla taky v učení, protože na základce to bylo hodně lehké. Byla tam malotřídka, kde byly tři třídy dohromady a bylo to strašně jednoduché. Třeba angličtinu jsme měli asi jenom dvakrát do týdne, to bylo málo. Na kolejích to bylo najednou volnější, než v dětském domově. Na učení máme na kolejích vyhrazený čas od 19 do 20 hodin.

OPEN GATE JE VELKÁ ŠANCE

Jak ses o Open Gate dozvěděla, připravovala ses na přijímací zkoušky?

O škole jsme se dozvěděli v našem dětském domově. Můj brácha Denis, kterého přijali, mi o škole v dětském domově s nadšením vyprávěl a řekl mi, abych také zkusila přijímací

zkoušky. V domově jsem trénovala SCIO testy asi půl roku. Na přijímacích jsem dělala test z češtiny a matematiky, k tomu jsme vyplňovali IQ testy a potom jsme měli přijímací pohovor. Přijímačky jsem zvládla a mám z toho velkou radost!

Jaké to je s bráchou studovat na takové škole?

Starší brácha chodí do kvarty, o třídu výš. Ve škole s bráchou chodíme na kroužek vaření, setkáváme se na večerech a v pátek spolu jezdíme domů na víkend. Mí sourozenci se za námi byli s rodinou podívat na letní školní festival Blue Van, na den otevřených dveří nebo na vánoční besídku ve školní sportovní hale. Bráchovi jde hodně matika a celkově mi pomáhá s učením, třeba se španělštinou.

Co na váš obrovský úspěch řekla mamka?

Mamka byla během našeho pobytu v dětském domově naším zákonným zástupcem, takže s přestupem na novou školu musela souhlasit, i když jsme byli v domově. Byla moc ráda, protože všichni doma víme, že kdybych zůstala s bráchou na základce v Solenicích, nikdy bychom to nedotáhli takhle daleko jako na Open Gate. Pro nás s bráchou je toto studium šance. Náš nejstarší brácha, který ale není na Open Gate, studuje bezpečnostně právní obor a jednou by mohl být právník.

VZPOMÍNKY NA DĚČÁK

Jaké vzpomínky máš na dětský domov?

Když nás vzali do dětského domova, byla jsem ve třetí třídě. V domově jsme poznali hodně nových lidí. Bylo nás tam všech šest sourozenců a bylo dobré, že jsme byli všichni pohromadě. Moji rodiče měli drogovou minulost a za tu dobu, co jsme byli v dětském domově, se z toho mamka dostala. Taťka nás navždy opustil. Všichni jsme se z toho museli dostat. Mamka si pak našla přítele a i díky tomu všechno zvládla lépe a mohli jsme se k sobě jako rodina vrátit a být opět spolu.

A jak se cítíš ve třídě?

Moje třída je úplně skvělá. Mám tu kamaráda ze třetí třídy ze základky, kterého odebrali od rodiny o měsíc dříve, ale potkali jsme se až na Open Gate. Mám hodně ráda třídní výlety, byli jsme na exkurzi v zoo anebo v pražském divadle na představení Romeo a Julie, protože jsme to zrovna četli ve škole. To bylo dobré.

Co na Open Gate děláš mimo školní třídu?

Chodila jsem na kroužek jezdecký, outdoorové sporty, fotokroužek, kickbox, večer občas chodím s kamarády plavat. S bráchou jsme chodili společně na vaření.

URČITĚ TO ZKUSTE!

Co bys vzkázala dětem z děcáků, kteří o studiu na Open Gate přemýšlí?

Řekla bych jim, ať to určitě zkusí, protože každý tu šanci nemá. Je to super škola. Na uniformy, kolejný život nebo jiný styl školy si rychle zvyk-

nete. Díky tomu, že jsme s bráchou na Open Gate, máme šanci to někam dotáhnout, když samozřejmě budeme chtít. Já bych jednu chtěla být lékařkou v Česku, brácha by jednu chtěl studovat vysokou školu v zahraničí.

Připravil Lukáš Kotlár

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky stipendiím od Nadace The Kellner Family Foundation zdarma absolvovat také studijně nadané děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Víš si rady s penězi?

Až jednou nadobro opustíš dětský domov, aby ses osamostatnil, nejspíš s sebou dostaneš pár peněz do začátku. Jak s nimi naložíš? Pojedeš si rovnou koupit vysněné tenisky Vans, džíny Calvin Klein a pásek od Gucciho? Sorry, ale všechno špatně! Proč? Tak čti dál...

Ne že by jmenované značky nebyly proslulé, mimořádně kvalitní a trendy, jenže zamysli se. Z čeho zaplatíš pro život nezbytné výdaje – tj. bydlení (energie, vodné, stočné, poplatek za svoz odpadů), přípravy pro údržbu domácnosti, jídlo? Bude fajn, když budeš také trochu šetřit a pravidelně si odkládat stranou.

Peníze hýbou světem, a proto bychom s nimi měli umět zacházet. Je třeba být připraven i na nečekané výdaje. Co si počneš, když se ti nedej bože rozbije pračka a ty nebudeš mít žádné úspory na koupi nové? „Nouzový stav vyvolaný COVID-19 potvrdil pravidla týkající se spoření a zacházení s penězi. Spořit by se mělo dlouhodobě na větší cíle – jako bydlení nebo vybavení domácnosti, a zároveň je ale potřeba tvořit si rezervu pro případ výpadku příjmů. Při dnešním rychlém a mnohdy těžko předvídatelném vývoji se může komukoliv stát, že bude čelit výpadku příjmů. Doporučuji spořit a vytvářet si tak rezervu ve výši troj až šestinásobku příjmu,” radí Dr. Ing. František Klufa, člen expertního týmu společnosti yourchance v projektu Finanční gramotnost do škol.

Že tolik peněz stranou nikdy nenaspoříš? Ale ano, věř si! Zkus pravidelně odkládat po menších částkách na oddělný účet, třeba spořicí. Finance tu budou v bezpečí a nebudou tě svádět k utrácení. Zároveň ti ale budou snadno k dispozici, dojde-li u tebe k nečekanému výpadku příjmů nebo se v domácnosti nečekaně rozbije nějaký spotřebič. Na rozdíl od běžného účtu nabízí ten spořicí vyšší zúročení. Je fajn sledovat, jak peněz pomalu, ale přece, přibývá.

Inspiruj se četbou bestselleru. Zkus něco od gurua finanční gramotnosti Roberta Kiyosakiho. Načerpáš tak pro sebe něco z jeho užitečných rad a tipů, jak efektivně zacházet se svými penězi. Inspirací ti může být jeho světový bestseller, „Bohatý táta, chudý táta“ nebo nedávno v Česku vydaná kniha „Fake“ o tom, jak se vyvarovat nástrahám nekalých praktik obchodníků s penězi.

Anebo si zasurfuj na vlnách internetu. Zadarmo si tu prověříš a rozšíříš své znalosti o hospodaření s penězi. Poslouží ti k tomu například interaktivní online minihra

Rozpočti si to! nebo fingr-play.cz. A pokud tě hry na netu moc nebaví, zkus se někdy prostřednictvím youtube mrknout na zábavný vzdělávací seriál o finanční gramotnosti „Rostova škola“. Oblíbený herec Marek Němec známý například z televizních seriálů Modrý kód, Policajti a nemluvně a Zdivočelá země, v něm v roli všetečného Rosti Rozpočtáře vypráví o penězích a učí diváky, jak s nimi efektivně hospodařit. Seriál připravila yourchance ve spolupráci s Českou mincovnou v rámci svého projektu Finanční gramotnost do škol.

Korunka ke korunce, a uvidíš, že za pár měsíců samostatného uvážlivého hospodaření si pořídíš vysněné oblečení a ještě ti zbyde finanční polštář.

yourchance

KARAMBOL NEBO POOL?

scénář: Radeczek & Helmut

HOROSKOPY

Bliženče,

jestli chceš prožít super prázdniny, přestaň se šfouret ve věcech, do kterých ti nic není, a taky v nose.

Býku,

jestli chceš prožít super prázdniny, spočítej všechny listy na kytkách ve vaší klubovně a to číslo pak napiš do bramborové kaše.

Rybo,

jestli chceš prožít super prázdniny, nauč se morseovu abecedu a pak každý večer, až se půjdeš vyčurat před spaním, vyfukej své jméno na záchodové prkýnko.

Vodnáři,

jestli chceš prožít super prázdniny, nesmíš si celé léto ostříhat nehet na malíčku pravé nohy.

Lve,

jestli chceš prožít super prázdniny, řekni pěti lidem, co si o nich opravdu myslíš.

Raku,

jestli chceš prožít super prázdniny, nejez nic modrého, fialového ani šedého.

Kozorohu,

jestli chceš prožít super prázdniny, obarvi si vlasy takovou barvou, jakou máš právě teď barvu trika.

Štíre,

jestli chceš prožít super prázdniny, obleč si zítra trenky nebo kalhotky naruby.

Střelče,

jestli chceš prožít super prázdniny, nesmíš už nikdy vyslovit slovo „jakoby“.

Berane,

jestli chceš prožít super prázdniny, následující tři dny se ani jednou nesmíš podívat na Facebook ani Instagram.

Váho,

jestli chceš prožít super prázdniny, nauč se hrát na tamburínu ten největší hit od One Direction.

Panno,

ty neprožiješ super prázdniny.

Se lvem do světa peněz

Víš, jak poznáš padělanou bankovku, kde bezpečně nosit peněženku nebo kolik stojí jedno osprchování? Otestuj, co víš o penězích, jsou důležitou součástí našeho života. Je proto dobré naučit se s nimi chytře a rozumně zacházet - abychom se nedostali do finančních potíží, měli kde bydlet, co jíst a mohli si plnit své sny.

Cílem projektu ING je naučit děti školního věku, jak zacházet s penězi. Výuka probíhá formou krátkého kvízu s otázkami zaměřenými na finanční gramotnost. Vysvětlí dětem, odkud se berou peníze. Jak se ocitly v našich peněženkách a jak s nimi správně zacházet. Co znamená spoření, kdy je dobré s ním začít a proč. Kvízy různé obtížnosti jsou určeny dětem prvního a druhého stupně základních škol.

Tak neváhej a pojď vyzkoušet ING kvíz a zjisti, jak na tom jsi.

www.ing.cz/svetpenez

Helmutovy básničky pro Franty i Aničky

13. července

Musím letět na Krétu
navštívit mou Markétu.
Markéta tam chodí bos
a popíjí kalvados.

17. července

Dnes maj svátek Martiny,
já mám rád tu, co je blond,
naliju jí Martini,
jak to dělá agent Bond.

19. a 26. srpna

V popelnici pod víkem,
bydlí Luděk s Ludvíkem,
tvrdí, že jsou pořád v práci,
já si myslel, že jsou lháři,
ale ne! - jsou popeláři!

PRCKOVÉ NEBO DOSPĚLÍ

Ať už patříte mezi mrňousky nebo dospěláky, jednu věc máme společnou. V posledních měsících nám všem došlo, že jistého není nic. Tak třeba: od roku 1997, kdy poprvé vyšel Zámeček, jsem vždýcky v červnovém vydání psal o tom, že dětem konečně končí škola a začíná volno. Jenže to se letos změnilo. Škola většině z vás skončila už v březnu, když nepočítám těch pár dnů teď před prázdninami...

Co z toho plyne? Nic menšího než to, že žádná jistota není sto-procentní. I když... Jsou věci, které se nikdy nezmění. Třeba to, že nejvíc dobrodružným obdobím v roce je léto. Znam na to takový vtip: „V létě se kazí všechno rychleji, hlavně kluci a holky.“

Jsem rád, že i letos v červnu - přesně po třiatřicáté - vám mohu na stránkách Zámečku popřát krásné prožité prázdniny. Protože na tom, že nás čekají dva úžasné měsíce plné lásek, kamarádství, dobrodružství a probdělých nocí, na tom nic nezmění ani žádný koronavirus.

Užijte si tohle léto jako nikdy nic před tím! A nikdy na něho nezapomeňte.

Ondřej Helmut Polák

Kde chci být, až mi bude 20?

Rok 2020 je rokem příležitostí a nových cílů. Sama čísla 20 20 jsou magická, vybízející k překonávání hranic. A proto se tě ptáme, kde chceš být, až ti bude 20? Nakresli nám to!

ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem pořádá soutěž pro děti z dětských domovů a náhradních rodin. Vyhlašuje ji ve věkových kategoriích **0-12 a 13+ let**.

V každé kategorii soutěžíme o tyto finanční odměny:

1. cena 5 000 Kč

2. cena 3 000 Kč

3. cena 1 000 Kč

Každé dítě se může zúčastnit pouze s jedním obrázkem. Obrázky ve formátu A4 musí být označeny názvem, jménem autora, věkem a adresou.

Tvůj obrázek pod heslem „**Kde chci být, až mi bude 20?**“ pošli elektronicky na e-mail **petra.zapletalova@terezamaxovadetem.cz** nebo poštou na adresu Nadace Terezy Maxové dětem, Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2.

Uzávěrka prací je **10. 7. 2020**, výsledky vyhlásíme **14. 8. 2020**.